N:r 13. ÅRG. 29. 5 AUGUSTI 1924. PREN.-PRIS 2: 25.

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

I BÖNENS VÄRLD.

Är det icke påfallande huru snart vi bliva trötta på att bedja, hur hastigt vi göra ifrån oss i bönekammaren? Här är något fel, mina vänner. Blir vår själ trött av att andas i bönens värld, så är den sjuk. Och är andedräkten i olag, så är sjukdomen farlig. Vi måste tala med läkaren om detta. Vår husläkare, han som botar alla våra krankheter.

Jesus kan göra själens andedräkt frisk igen, så att vi kunna bedja utan att förtröttas, så att vår själ känner sig i rätt element, då den är i bön men som en fisk på land om den kommer ut ur bönens friska luft.

Bed alltid! Bed oavlåtligen! »I Anden alltid bedjande», Ef. 6: 18. Månne icke en hel del av oss sagt till sig själva att detta är omöjligt? Så obekanta äro vi i bönens värld. Men vår bön är icke beroende varken av tid eller rum. Jag kan vara ensam med Gud i tyst bön mitt uti den största folksamling, mitt uti det mest brådskande arbete. Blir jag hemmavan i bönens värld, så skall intet arbete och ingen vilja, ej heller någon förströelse få mig ut ur bönestämningen.

Det är med bönen, själens andedräkt, som med kroppens. Vi upphöra ju icke att andas, om vi börja arbeta. Tvärtom kräver arbetet en starkare andning.

Att vara i bön vill säga, att jag icke äger något mera, än jag för varje ögonblick undfår, att jag icke vill äga mer än jag får. Att leva i bön vill säga att jag icke är någonting i mig själv, utan har min blick riktad på min ställföreträdare, att jag icke vill vara mera än det jag är i Kristus, att jag icke väntar något av mig själv, men allt av min Frälsare, som går med mig.

Och denna bön är en hjärteställning, vilken når fram till min Herre även om jag icke kan forma den i ord, ja, även om jag icke ens kan forma den i tankar. Ty dessa måste jag ju oftast ha fullt sysselsatta i mitt arbete.

Att leva i bönens värld är en salig vila för själen, ja, för kroppen också. Allting i det dagliga livet formar sig till bön och tack. Det obehagliga, tråkiga och tunga — ja, du väntar ingenting från dig själv, därför omtalar du detta för din Frälsare och väntar hans kraft i din svaghet.

I bönens värld omslutes själen av himmelsk frid. Den frid, som Jesus ger, och vilken världen varken förmår taga eller giva. Den frid, som ej är beroende av världen, varken av dess vänskap eller dess fiendskap. Man har lärt sig att lita på honom, vilken »skaffar sina utvalda rätt», han som »skyndar sig att hjälpa dem». I bönens värld lyser hoppets solklara himmel ned i själen. Många Guds barn gå omkring med likgiltighet, förakt och kritik, missnöje och otålighet över vad de se och höra. Sådana ha ännu icke blivit hemmastadda i bönens värld, de ha ännu icke lärt att möta världen med bön. De ha icke lärt att anförtro allt vad de se och höra, åt Jesus. De upprepa det för sig själva och tala om det för andra.

Den däremot som anförtror åt Jesus allt, som fördärvats av människorna omkring oss, av institutioner och förhållanden i världen, han får hoppets himmelska ljus över allt det vrånga och skeva. »Han tror allt, hoppas allt och tål allt.»

I bönens värld är bönen vila. Man har fått lära sig att bedja i Jesu namn. Då vi tröttna att bedja, så är det därför att vi vänta någonting av vår bön i stället för av Kristus. Och så slita vi ut oss i våra försök att göra vår bön oemotståndlig och allvarlig på det att Gud må höra oss. Ja, hur ofta ha vi ej nästan pinat ut oss i vår ansträngning att tro — på vår egen bön. Då vi lära oss att bedja, vänta vi icke något för vår böns skull utan för Kristi skull.

Herre, lär mig att bedja. Amen.

O. Hallesby.

Missionärer på hemresa.

Missionär *C. J. Bergqvist* meddelar, att han beräknade avresa från Shanghai med den japanska ångaren Shinyo Maru den 30 juni. Färden skulle gå via Honolulu till San Fransisco.

I Amerika ämnade missionär Bergqvist uppehålla sig något. Han skulle då bl. a. besöka sin svärmoder. Som de flesta av S. L:s läsare torde minnas, fick fru Bergqvist under det svåra hungeråret nedlägga sitt liv i Kina. Må vi ihågkomma de sörjande, då nu under sammanträffandet såren återigen komma att upprivas.

Missionär B. hoppades också få besöka missionens vänner i Förenta Staterna och först i höst inträffa i Sverige.

Vi innesluta vår broder i missionsvännernas förböner och hälsa honom hjärtligt välkommen hem till välförtjänt och välunnad vila!

Järnvägen

är nu färdig ända till Shanchow, Honan. Det är Lunghai—Pienlo-järnvägen, som således har blivit utsträckt från Kwanyintang till Hueihingchen — där resande till Shansi lämna järnvägen — och vidare till Shanchow, dit resande till Shensi och Kansu alltså nu kunna komma på järnväg. Vi hava som bekant en missionsstation i Shanchow.

Från Juicheng.

Missionär O. Carlén skriver från Juicheng den 22 april 1924:

Nu ha vi varit hemma i Juicheng sedan den 14 mars. Sedan dess ha vi arbetat allt vad krafter och tid tillåtit.

Först hade, sedan vi kommit litet i ordning, min hustru och Elna Lenell de kvinnliga sökarna här en vecka. Därefter hade jag bibelkurs för män, då både församlingsmedlemmar och sökare voro samlade. Två särskilda möten höllos med de senare varje dag. Dessutom fingo de vara med på bibelläsningarna både för- och eftermiddagarna. Ett trettiotal män voro här. Att ej flera kommo, berodde på att tiden för arbete ute på åkrarna var inne så att somliga ej ansågo sig hava tid att taga del i kursen. Under påsken ha vi haft vårt stora missionsmöte, med början Långfredags afton. Ovanligt mycket folk samlades alla tre dagarna. Vårt kapell visade sig redan för litet, så att vi fingo sätta bänkar ute på gården, där man även kunde höra ganska bra. Utifrån byarna kommo många kvinnor, under det att de från själva staden voro jämförelsevis få. Det svåraste för oss har varit att få plats för dem att sova. Lyckligtvis skulle vi i den veckan reparera här på vår gård. Jag flyttade därför ur mitt rum före mötet. Sedan lade vi strå-mattor och täcken på golvet, och kvinnorna fingo sova där, så många som ej voro rädda för att det var för kallt. Två nätter sovo 21 kvinnor där. Förutom denna utväg hade vi ej vetat oss någon råd. Hoppas innan höstmötet ha fått upp det lilla huset på kvinnogården med två »kangar» i, samt andra förändringar, så att vi kunna reda oss ännu några år.

Vi fingo döpa 7 personer söndagsmorgonen, medan allt var tyst och stilla i staden.

Det torde intressera höra något om ett par av dem som genom dopet intogos i församlingen.

Uang Tai-ki är en 37 års man från en by österut. Hans hustru var med på mötet, och hans gamla mor vill även tillhöra Herren. Vi tycka mycket om denne Uang och hoppas, att Herren skall få fostra honom till nytta och gagn för sin rikssak. Bland de 5 nydöpta kvinnorna var diakon Üens hustru, och det var för både honom och oss en stor glädje, att hon nu kommit helt med bland Guds folk. Ja, vi kunna nu med tanke på våra församlingsmedlemmar sjunga: »De komma från öst, de komma från väst, de komma från syd och nord.» Glöm ej att bedja för dem!

*

»Herren verkar i det fördolda.»

Även för oss, som gå i vingårdsarbetet härute blir det alltmera kännbart, att vi leva i farliga tider. Orättfärdigheten folken och enskilda emellan har släppt lös sataniska krafter, som vi nu finna intensivt sysselsatta med att leda även den unga församlingen härute ur dess spår. Sorgligt, men sant är, att villiga redskap finnas i överflöd bland dem, som från västerlandets universitet och teologiska högskolor utsänts att vara Jesu Kristi vittnen. Skall vår lilla mission såsom sådan kunna bestå det prov, som förestår och vara villig att allt fort följa korsets väg? Skall vårt verk kunna bliva beståndande?

Gott är, att vi få kasta alla våra bekymmer på honom, som är den starke hjälten i Israel. »Varen vid gott mod, ty jag har övervunnit världen», är ju intet tomt ord! Må vi blott ha tålamod; Herren verkar i det fördolda.

Ett nytt, uppmuntrande bevis på hans verkande ha vi nyligen fått här i Pucheng; jag vill nu meddela därom till eder glädje.

»Gamle Ma» hade en sonson, som länge varit föremål för våra böner. Han gick i sin barndom i vår skola och var en av de mest begåvade, men slutade snart och ingick i ett yrke. Bland ogudaktiga kam-

rater kom han på villovägar och var snart en passionerad spelare. Återkommen till sin hemtrakt och påverkad av våra förmaningar visade han tidvis villighet att söka Herren. Antecknad blev han som »sökare», men inga andliga framsteg gjordes. Huru bådo vi ej till Herren, att han måtte bli honom för stark!

För kort tid sedan, då Ma redan gått till vila, kommo plötsligt soldater över muren, slogo upp dörren och började utan att säga ett ord skjuta skott efter skott på Ma, som rest sig upp i bädden. Då hans protester ingenting hjälpte, lade han sig vid femte skottet ned på bädden. Rövarna, som väl trodde han var död, gingo då sin väg.

Då Ma fann, att han kommit undan med bara ett skott genom låret, kände han sig nästan tillintetgjord av tacksamhet till Herren. Under sitt tillfrisknande hos oss på stationen fullbordade Herren verket i hans själ, och förra söndagen avlade han i kapellet en öppen bekännelse om huru Herren hade sökt honom under många år och att han nu kände sig i dubbel bemärkelse tillhöra honom.

En annan uppmuntran har beretts oss genom evangelisten Hsies ankomst såsom predikohjälp i församlingarna i Wei-nan och Hua-Chow.

Evangelii förkunnare sedan ungdomen har han under sina resor till mer än 300 församlingar förvärvat en stor fond av erfarenhet, både beträffande huru Guds ord verkar på olika klasser av kinesiska åhörare såväl som angående den kinesiska församlingens tillstånd och dess andliga mottagningsförmåga.

Enkel och återhållsam i sitt enskilda liv och ständigt på vakt mot girighet, högfärd och köttets herravälde vågar han med frimodighet angripa synden bland de troende såväl som bland otrogna. Med orientalens lätthet att framställa liknelser och bilder håller han ett auditorium uppmärksamt under en och en halv timmes tid. Tre gånger om dagen talar han och reser på kallelse från plats till plats; den enda vila han unnar sig är vilan i kärran.

Våra troende ha fått mycket att tänka på efter Hsies besök; det tar så mycket bättre, när sanningen kommer från en likståendes mun. Sitt predikoarvode använder Hsie så, att en viss summa månatligen sändes till familjens uppehälle; det som däröver inte användes för hans enkla garderob, ger han till verksamheten på platsen. Omutligt slår han ned på de nationalistiska tendenserna i församlingen i Kina och framhåller med skärpa, att den kristne tillhör ett rike, som icke är av denna världen. Han skulle nog av mången räknas för allt för trång, men han söker finna ut den andliga halten i de religiösa rörelserna i landet och värderar dem därefter. Hsie är villig betjäna vår mission i fortsättningen, om den så önskar.

Det har gått lätt att emellan dessa möten ordna med församlingens angelägenheter: bilda antiopiumförening, arrangera med predikoplatserna o. s. v. Några dopkandidater ha godkänts och några nya »sökare» ha låtit anteckna sina namn. I Hsiao-i subskriberades en ganska god kollekt för att reparationsarbetena å lägenheten Pa-i skulle kunna påbörjas (50 kronor).

Skördeutsikterna ha varit ganska goda, men regn är nu av högsta vikt att få; på vissa ställen hålla brunnarna på att torka ut. Må Herren i nåd sända ett vederkvickande regn; hjälpen oss bedja därom. Om det går folket väl, så går det även oss väl.

»Leva vi, så leva vi för Herren.»

Eder i Honom
Hugo Linder.

*

Högtidsdagar i Herrens gårdar.

Av *Nath. Engbäck.*

Nu vill jag berätta något om vad jag sett av Herrens verk på en resa till *Hancheng*, en köping i Honan, där vi ha utstation och där vi nyligen haft stormöte. Bara det faktum att vi kunnat resa dit är ju ett verkligt glädjeämne. Vi ha eljest sista tiden känt oss som fåglar instängda i bur, utan att kunna spänna vingarna till flykt, även om vi aldrig så gärna velat. Som genom ett trollslag — nej rättare genom ett Guds ingripande, är det lugnare nu än på myc-

ket, mycket länge. Knappast några rykten ens om rövare förspörjes ute i bygderna. Om Herren i sin nåd låter det få fortsätta så, kunna vi se framtiden mycket ljusare an, vad arbetet angår. Naturligtvis finnas rövare kvar, fastän de ej våga utföra några större våldsgärningar, då de sakna ledare.

Ett av de första intrycken, som slog mig med förvåning, var att se i vilken betydlig grad vägarna förbättrats. Jag hade visserligen hört att vägbyggnadsarbeten pågått, men nu fann jag att hela vägen till Hancheng som är 60 km. lång, var fullkomligt nybyggd och bred nog för automobiler. Utmed hela vägen funnos också på ömse sidor träd planterade. Man beräknar att inom en snar framtid kunna börja regelbunden biltrafik både till Hancheng, Songhsien, m. fl. platser. Kineserna tyckas nu vara mycket intresserade för det, och här i staden ha de nyligen börjat med regelbunden omnibustrafik. Det är ju guvernören Pei fu, som står bakom det hela. Om det tilltänkta projektet med biltrafik utåt landet också blir verklighet kommer det att i hög grad göra resor till många av våra utstationer både lättare och billigare. Det kommer även att göra resor möjliga under eljest oroliga förhållanden.

Samma dag vi anlände till Hancheng kom också den första privatbilen dit för att prova vägen. Den väckte naturligtvis en oerhörd sensation där på platsen. Här var det ordet sant att »hela staden kom i rörelse», om än ej i anledning av evangelii predikan!

Men det var ju ej om vägen jag skulle skriva utan om målet för densamma. Detta sistnämnda var ju att möta våra kära kristna från utstationerna, och att med dem få samlas till högtid i Herrens gårdar. Ja, högtid var det också verkligen. Jag tror vi kände det alla så. Det lilla kapellet, som rymmer omkr. 300 personer, var alla tre dagarna fullsatt av en stilla, lyssnande skara. Drygt två tredjedelar av åhörareskaran voro kristna eller sökare. Vår från Yüncheng nyligen utexaminerade evangelist *Iao Chi hui*, som rest tidigare för att förbereda dopklass, ledde några möten, som helt säkert skola bära rik frukt. Hans käraste ämne är Kristi kors, och man känner, att han har upplevat det han förkunnade. Han har också en ovanlig artistisk förmåga att med teckningar åskådliggöra vad han vill ha sagt. Ofta under predikan avbröt han sitt anförande och föreslog att vi gemensamt skulle sjunga kören: »Två mig att vit jag må bliva som snö.» Han tycktes utveckla sig till att bliva en riktig väckelsepredikant. Give Gud att han måtte bli det, ty sådana behöva vi. Vår äldste *Chin* från Mienchi ledde också en del goda möten. Han har sin särskilda förmåga. O, vad det är dyrbart, när man får se huru Gud uppväcker vittnen åt sig än här och än där, och huru han lägger sin sak tungt på sina barns hjärtan. Vår vän Chang Ye iu i Hancheng är fortfarande varm. Han väckte nu ett djärvt förslag som Gud lagt på hans hjärta. Det gällde Lienchuang, en liten plats söder om floden, där sista tiden flera kommit till tron, men voro i saknad av lämplig samlingslokal. Nu föreslog han, att ett offer skulle upptagas för att uppföra ett enkelt kapell, där. Summan beräknades till ungefär 100,000 kash. Det var verkligen intressant att se med vilket intresse saken omfattades av alla. Innan mötet var slut hade hela summan tecknats av dem och åtskilligt därutöver. Det är uppmuntrande att se vad de kunna komma ut med, då Guds Ande rör vid hjärtarna och de själva äro fullt eniga.

Under mötet blev också en diakon utvald från ovannämnda plats, vilken vi sedan hoppas få avskilja här. Det glädjande med den mannen är, att han synes vara det medel, som Gud använt för att vinna de troende där. Först blev han ett medel att leda så gott som alla i sitt hus till tron, så började några i byn komma med och nu har verket utbrett sig även till byarna runtomkring, så att det nya kapellet kommer att fylla ett verkligt behov där. De ha förut samlats i hans hem. Han blev enhälligt vald av församlingen till diakon.

Dop förekom också under mötets gång och förrättades i floden strax utanför staden. Antalet döpta var sexton och vi bedja och hoppas att de alla må bli till glädje för Gud och församlingen där.

Vi hade också under resan tillfälle att besöka ett par andra av våra utstationer. Den ena platsen var *Yiang, som* under förra året intogs av rövarne, varvid en av våra troende fick släppa till livet och en annan man, som vi nu träffade, blev räddad som genom ett Guds under. Då han ej kunde giva rövarne så mycket de begärde, blev han stenad av dem och lämnad, som de trodde, död. Han kom dock till sans igen, men bär ännu flera djupa märken i ansiktet efter behandlingen. Det är bara ett litet blad ur historien om rövarnas härjningar, en historia om lidanden och grymheter, som trotsa all beskrivning.

Vi glädjas över att Herren gjort det möjligt att inköpa ett mycket präktigt hus i Yiang, men det är i stort behov av en grundlig reparation om det skall bli lämpligt som gudstjänstlokal. Vi bida efter Herren för medel. De troende ha gjort en hel del men behöva vårt stöd.

I *Iench'iu* hade vi också tillfälle att stanna över något hos de troende där. Arbetet där har slagit djupa rötter genom tältverksamheten, som pågick förra året. Ett litet hus ha de själva skaffat sig till gudstjänstlokal, som fyller de närvarande behoven, men en av de troende där, som är ledare för gruppen, har nu börjat underhandlingar om ett mera ändamålsenligt hus. Vi ha ej givit dem en cent för det ändamålet, men evangelisten Iao, som tidigare nämnts, har givit mycket av sin tid där, så att man märker att de ha gjort andliga framsteg. Jag har mycket gott hopp om arbete där. Må Herren i nåd hålla sin skyddande hand över det i fortsättningen.

Både min hustru och jag äro så glada över vad vi sett av Herrens verk. Dock står ju alltid behovet av förbön klart för oss. Svagheter finnas hos oss alla och vi behöva Herrens nåd och kraft för att kunna tillvaratagа de utomordentliga möjligheterna vi nu ha att förkunna evangelium.

Nath. Engbäck.

*

Från den nya stationen i Tungkwan.

Av *Nils Svensson.*

Före nyåret reparerades alla tak här på lägenheten i Tungkwan. Detta gjorde ju staden, som är hyresvärd. Det tog en rundlig tid. Sedan, så fort vädret tillät, började vi göra i ordning lite i den förskräckliga röra, som åstadkommits genom att alla tak rivits av och lagts om. I slutet av mars var allt så pass ordnat att vi då flyttade.

Vi lyckades att få köpa en liten gård framför den nu hyrda, som på det sättet ger oss en utgång direkt till gatan. Denna gård ha vi nu iordningställt och byggt en ordentlig port till samt inrett de hus som funnos, så att den manliga verksamheten har ditflyttats. Det gamla manliga gästrummet har nu gjorts om till kapell. Med ett litet tillbygge blir detta mycket trevligare än det förra, och det kan med lätthet utvidgas vid behov vilket var omöjligt med det gamla. Det gamla kapellet iordningställes till missionärsbostad. Det blir smått men ganska ändamålsenligt. Till hösten hoppas vi kunna flytta in. Vi kunna således med dessa ändringar och tillägg reda oss mycket bra en tid framåt, tills vi få se hur Herren bereder väg till större möjligheter.

En svaghet i det hela är att den största delen av lägenheten endast är hyrd. Men staden vet, att den ej kan få bättre hyresgäster än missionen så vi komma nog att få bo kvar. Det kan ju hända att hyran kommer att höjas, ty den är ej mer än ungefär en tredjedel av vad den skulle vara. Det kan man ju ej säga något om ty varför skulle vi bo billigare än andra. Vi betala 48 doll. om året. Staden har blivit bjuden av postverket 110 doll. om året men ändock låtit oss stanna kvar. Vi hoppas ju att kunna byta oss till denna lägenheten mot den vi ha innanför den västra porten. Huru det kan gå, är ju svårt att säga än, men Gud leder säkert till det bästa. En annan större och lämplig tomt ha vi blivit erbjudna, men då det kom till avgörande, så blevo stadens äldste ej eniga om att sälja till oss. Ingen ville ta det an-

svaret på sig. Katolikerna mutade en av de äldste, så att han sålde en lägenhet till dem, men detta väckte mycken ovilja. Det är värre att köpa stadens egendom än privat sådan, ty ingen vågar stå ansvarig inför hela stan för en sådan affär. Men Gud kan ju ge oss en sådan lägenhet, som Han ser att vi behöva. Ha vi bara medel, så vi kunna göra affär då tillfället gives. Tillfälle blir det alltid förr eller senare. Vi reda oss rätt bra för närvarande med det vi ha.

I Tungchowfu ha vi ävenså lyckats över förväntan denna vår, vad lägenheter angår. Trots det att vi flyttade, så var lägenheten där otillräcklig att inrymma både flick- och kvinnoskolan. Vår gamla önskan att få en del av värdshusgården väster om oss blev därför allt starkare. Så en vacker dag för ej så länge sedan blevo vi erbjudna att inteckna tillräckligt av den önskade lägenheten att ge utrymme för flickskolan. Då vi nu kommit så långt, vaknade även en annan gammal önskan till liv, nämligen den, att få utgång för kvinnoverksamheten till gatan väster om oss så, att kvinnorna skulle slippa att gå över den stora gosskolans lekplan för att komma in till gästrummet. Även detta lyckades och vi ha nu hyrt en präktig lägenhet med egen ingång för kvinnorna, som nu håller på att repareras. Således, vad lägenheter angår, så är det intet mera att önska i Tungchowfu. Kan nu blott den egentliga lägenheten *köpas,* då kontraktet om ett par år är ute, så är det väl ordnat där.

Sju elever avsluta sina studier i folkskolan i vår. Alla dessa äro döpta, och de flesta komma att utbildas vidare för användning i evangelie tjänst. Inalles hav vi haft 39 gossar denna termin. I flickskolan ha vi haft 16 elever fördelade på tre klasser. En av eleverna döptes häromdagen vid stormötet. Till hösten, då vi flytta in i den nya lägenheten, kunna vi ta emot flera flickor.

Vi ha hållit sex stormöten i distriktet i vår. Det sista hölls i Tungchowfu förra söndagen. Tolv personer döptes. Det har varit så torrt hela våren så att vetet höll på att alldeles torka bort. Just dagen före stormötet och under mötet i Tungchowfu föll ett skönt, ymnigt och välkommet regn. Detta hindrade många från att komma till mötet. Vi voro dock ej så få och vi hade en särskild ljuvlig stund på söndagskvällen omkring Herrens bord.

Måndagen upptogs av kommittémöten. Först lokalförsamlingens kommittémöte, sedan moderförsamlingens. Det är så intressant att följa deras växande intresse. Jag är ordförande i båda kommittéerna, men jag låter vice ordf. sitta, för övnings skull. De ha nu kommit in i gången av det nya, så det går alldeles utmärkt. Det kommer fram sådana yttranden som dessa: »Vi ha nu i många år, då vi kommit i ekonomiska svårigheter eller behövt något till verksamheten, vänt oss till pastorn. Skola vi fortsätta att så göra?» Det beslöts bland annat att vid veteskörden i år upptaga ett särskilt stort vete-offer, som skulle avsättas som rörelsekapital för gosskolan. Tre diakoner återvaldes på en period av tre år. En diakonissa ersattes genom val av en annan. Det är uppmuntrande att se, hur de som äro valda som ombud och ledamöter i dessa kommittéer komma till mötena och avsätta tid för dessa kommittémöten. Det tar ju en extra dag för dem men de äro trogna.

*

Utdrag ur rapporter från fältet.

Från Honanfu och Sinanhsien.

Ställningen i politiskt avseende har varit bättre än på mycket länge. Alltsedan rövarehövdingen »Lao Yang ren» dödades av sina egna män och general Wu's soldater började visa allvar med att hålla efter rövarne har en förbättring kunnat märkas. Om det endast är lugnet före stormen eller gryningen till en ny dag med lugnare förhållanden skall väl framtiden utvisa. Utan moln har det dock ej varit på den politiska horisonten. Genom pressen har gått rykten om förberedelser till ett nytt krig i norr under våren. Om detta utbryter skulle rövarna åter våga framträda. Måhända ligger det en viss

garanti däruti, att en ny provinsguvernör blivit tillsatt, och att han synes göra sitt allra bästa. De säkraste garantierna ha vi dock däruti, att Herren är med oss.

*

Evangelisationsarbetet har pågått oavbrutet. Under evangelisationsveckan i samband med det kinesiska nyåret var det en glädje att se huru de troende voro villiga att gå ut och vittna om sin Frälsare. Både från staden och landsbygden kommo de troende för att hämta bibeldelar och traktater, vilka de sedan gingo ut för att sprida.

Tältet har varit uppsatt vid Kushui till helt nyligen, då vi flyttade det till en annan plats, varifrån folk kommit och begärt att få predikanter. I Kushui finnes nu en liten grupp, som blivit fattad av evangelium och evangelisten Shang Üe iu är fortfarande kvar för att undervisa dem i ordet. En av de nykristna där är en ung man som tidigare ivrigt studerat Konfucii skrifter och faderns hopp hade varit, att han skulle bli en ära för den familjen. Nu har ynglingen funnit en högre ära i att tro på Jesus och bära hans smälek. Han har nu kommit för att närmare få studera läran. Låt oss bedja att Herren får fullborda det verk Han börjat med honom!

En annan ung man, som blev vunnen för Gud under tältverksamheten förra året har också fått lida förföljelse i hemmet. Under evangelisationsveckan var han mycket ivrig att gå ut och sprida traktater. Fadern hotade då att köra bort honom från hemmet, om han ej sansade sig. Som hemmet var ganska välbärgat var provet nog så svårt. Men i likhet med Mose »höll han Kristi försmädelse för större rikedom än Egyptens skatter». Fadern satte då sin hotelse i verkställighet.

*

Bibelklass har hållits under mars. Den pågick 14 dagar och avsåg särskilt att bli till hjälp för sådana, som visat intresse att deltaga i arbetet för evangelium. Förmiddagarna voro anslagna för bibelstudier och eftermiddagarna till homiletiska övningar, som leddes av äldste Shin från Mienchih. En god ande var rådande under tiden och ganska många hade infunnit sig.

*

Skolorna ha likaså kunnat fortgå utan avbrott. Antalet inträdessökande till gossskolan har varit långt större än vi på grund av det begränsade utrymmet kunnat mottaga. På grund av den torra väderleken ha epidemiska sjukdomar varit i omlopp. Även i våra skolor ha förekommit fall av mässlingen, så att vi undrade om det skulle bli nödvändigt att stänga för tillfället. Vi äro dock tacksamma att ej några sådana åtgärder behövt vidtagas. Några få elever från folkskolorna ha under våren lämnat oss för att fortsätta i ett av regeringen nyöppnat småskolelärareseminarium. Frestelserna till att på kortare tid bliva utexaminerad därifrån, än vad som kan bli fallet i vårt seminarium i Yüncheng, och även den ekonomiska inbesparingen, blev dem för lockande och avgjorde steget. Vi hoppas dock att de även på den platsen kunna sprida Kristi vällukt och behålla sig obesmittade av världen.

*

På utstationen Songhsien ha de troende fått röna förföljelse från hedningarnas sida. Det är egentligen den första allvarliga prövning, som mött den lilla församlingen där, och vi bedja och tro att detta skall få samverka till det bästa. Det synes som om muhammedanerna stode bakom det hela, ty förföljelsen riktades i första hand mot en av våra kristna, som tidigare varit muhammedan. Han har även fått lida kroppslig misshandel. Övriga kristna ha blivit försmädade, då de ej ville betala teaterpengar i samband med det kinesiska nyåret och för övrigt deltaga i folkets avgudafester.

*

En ny religiös rörelse. Mandarinen där på platsen tillhör den s. k. »T'ong shan she» ett slags religiös förening som förfäk-

tar lika rätt åt alla religioner, kristendomen däri inberäknad. Detta har tydligen varit en anledning till att mandarinen ej velat träda emellan för att hindra utpressningen av teaterpengar. Denna »T'ong shan she» synes för närvarande stå högt i ropet, särskilt bland de bildade klasserna. De känna att den gamla religionen brister, och de söka efter något nytt, men de vilja på samma gång ej helt lämna det gamla och mottaga kristendomen, vilkens etiska krav de väl respektera men dock ej vilja underkasta sig. Jag har själv här i staden besett en dylik nyligen bildad förening. Där brännes dagligen rökelse för Kristus, Mohammed, Budda och Konfucius m. fl. »mindre betydande personligheter».

Må vi genom våra böner påskynda den dagen, då sådana längtande, famlande själar finna vila i Herren Jesus och Han för dem blir »allt i alla».

Nath. Engbäck.

*

Från Pucheng.

Tältpredikan, innefattande evangelisering av omkringliggande trakt hölls under »evangelisationsveckan» i Pucheng; därpå från omkr. 18 febr. till 20 mars i byn Han Ti och därefter i köpingen Tang-mu, varest arbetet pågår. Herren har för detta arbete givit oss en god bibelkvinna från våra grannar, engelska baptisterna. Tillsammans med en av våra bibelkvinnor arbetar hon i hemmen, under det evangelisterna bo i tältet. I Han Ti gav Herren god uppmuntran: några blevo troende och en ny predikoplats kunde öppnas i ett hem, som tillhör en av de troende.

*

Bibelskola för män hölls i Pucheng 8—29 januari med inalles 23 deltagare och en *dito för kvinnor* hölls under tre veckor från den 13 februari med inalles 17 deltagare, då fonetiska läsmetoden var ett av huvudämnena, som numera omfattas med stort intresse.

*

Bland *bistationerna* har det blivit intresse i köpingen *Hsing She chen,* där evangelisten Hann arbetar; några nya sökare ha tillkommit och några från »självständiga församlingen» jämte ett par inflyttade kristna ha begärt få sluta sig till oss. Från *Suen Chia Chuang* ha vid med extra, tillfällig hjälp kunnat utföra litet predikoverksamhet och vunnit god uppmuntran: våra tvenne skollärare ha villigt tagit predikoturer både dit och till Hsing She chen. *I Hwachow,* där evangelisten Li med sin familj bor på stationen, är det fortfarande uppmuntrande: även i *Hsiao I* ha ett par värdefulla bröder kommit till tron. *I Pei Shui* har det nyligen gått baklänges med utvecklingen. Den unge evangelisten Chao var inte vaken över vådorna av att vid stadens nyligen inträffade stormning mottaga ej blott, som tillbörligt var, en mängd kvinnor som sökte sin tillflykt på stationen, utan även en del herrar från den slagne militärchefens kansli jämte deras koffertar o. s. v. Genom deras oärliga tjänares åtgöranden invecklades Chao i svårigheter; ja, indicier finnas, som tyda på, att han även fallit för oärlighet. Ordväxlingar, som därmed sammanhängde, dämpade predikonitet — och så gick det goda tillfället att vittna för de mer eller mindre förtvivlade stadsborna förlorat.

*

Månadsmötena med bibelförhör, predikan, rådplägning och brödsbrytelse äro av stor betydelse; utvecklingen av det kinesiska församlingslivet går sin gilla gång och omfattas med intresse. Vi söka föra fram husförhörsläsning efter given kurs, och »förhörare» äro tillsatta i församlingarna, men mycken stimulus synes behövas för att få saken att gå framåt. Likaså ha vi bildat »antiopiumföreningar» bland de troende i syfte att förhindra, att så många i sjukdomsfall ta sin tillflykt till opiumbruk och därav fångas. Det finnes, ledsamt nog, ännu ingen kinesisk litteratur i ämnet.

*

Goss- och flickhemmen började sin nya termin den 13:e februari med respektive

48 och 28 elever. Då sedan fattighjälp indrogs i gosshemmet, sjönk elevantalet till 37. Gosskolan i Pei-shui fortsätter och har 11 elever. Gud välsignar skolorna.

För flickhemmet och dess skollokaler har utförts ganska omfattande *reparationsarbeten.* Genom resning och renovering av det lutande gamla kapellet och huset åt gatan, genom nedtagande av onödiga murar och portaler, genom nivellering, byggande av veranda, inredning av gymnastikplan m. m. ha beretts ej endast luftiga och ljusa skolsalar, sovrum och rum för lärarinnor, utan även rum för kindergarten, som man nu mycket beaktar i Kina och som synes öppna väg till hemmen. Även har beretts lägenheter för kvinnoverksamheten och för en kvinnoskola. Att få dessa behov fyllda är i sanning en stor lättnad, för vilken vi innerligt tacka Herren.

L. H. Linder.

*

Från Tungchowfu.

Den 21 juni 1924.

Under min vistelse hemma förvånades jag många gånger över att kristna kunde röras till tårar vid talet om kineskvinnornas bundna fötter men till synes oberörda lyssna till talet om den andliga och intellektuella förkrympning, som råder här. Då talet rörde sig om hungersnöden härute, grepos många så, att de gåvo rikligen för nödens avhjälpande; men den andliga nöden härute syntes ej gripa åhörarna på samma sätt.

Det jag nu ville berätta är så enkelt och obetydligt, att det kanske ej ens är värt att komma in i tidningen. Bara några kvinnor, yngre och äldre, som börjat vakna till nytt liv. En kvinna, som börjar tänka — — Men för att förstå glädjen behöver man vara med från början! Kom alltså med till »den ringa begynnelsens dag» i vår kvinnoskola! Där sitta ett par äldre kvinnor och några yngre. Efter läsning av bibeltexten börjar frågandet. Men svaren ha mycket litet att göra med frågan. Här ett par exempel: Text: Mark. 1: 29—31. »Vad gjorde Petri svärmoder, då det står, att hon betjänade dem?» Svar: »Hon gick ut i öknen och predikade evangelium.» — Text: Mark 10: 35—40. »Vad bådo Jakob och Johannes om?» Svar: »Att Jesus skulle giva dem en bägare vin.»

Undrar ni på, om sådana svar gjorde en både modlös och hopplös? Värre än omöjliga svar var det dock att ibland få se kvinnorna skratta, kanske just åt det som djupast grep ens eget hjärta. Lönar det sig att kasta pärlor för svin, frestades man ibland att tänka.

Dock var varje svårighet och det mänskligt sett omöjliga i uppgiften en förnyad sporre till bön för dessa kvinnor. Gud allena förmår, men *Han förmår.* Och vad vi vid terminens slut fingo se av vad Han gjort med dessa kvinnor, fyllde oss med tack och lov. Vi ha återigen fått se, vad Guds ord förmår, när det blir läst. Innanläsning av Guds ord och minst 3 bibeltimmar om dagen har givit glädjande resultat. Vad jag framför allt sökt visa vid bibelstudiet är Jesus i förhållande till vårt vardagsliv. När kvinnornas uppfattning av att tjäna Herren uttrycktes i orden: »Bedja, läsa bibeln och predika läran», försökte jag visa dem, att det kunde vara lika mycket en tjänst åt Herren att sköta hemmet, ja, t. o. m. att aga barnen, då så behövdes. Men en sådan kristendom är svårlärd i ett land, där religionen är hänvisad till bestämda tider, platser och sätt, men lämnad ur räkningen, då det gäller det praktiska livets vardagsförhållanden.

Vid kvinnoskolans terminsavslutning voro de ledande bröderna inbjudna liksom en del kvinnor. Det väckte tacksam förvåning hos flera att höra kvinnornas lätthet att läsa bibeln såväl som att kort och redigt redogöra för några bibliska händelser. Dessutom fingo de räkna ut några enkla tal på tavlan, ty vi ha haft räkning någon gång i veckan. De enklaste begreppen i hälsolära, geografi och annat, som en kvinna bör veta något om, ha vi endast haft tid till någon gång, varannan vecka ungefär. Att höra ett par bröder tacka Gud för vad kvinnoskolan gjort för eleverna, gjorde mig riktigt hjärteglad. Men än mera fröjdades jag åt att somliga av eleverna

på allvar vilja följa Herren, och att deras liv och vittnesbörd är en sådan rekommendation för skolan, att flera unga damer ur officersfamiljer o. a. vilja börja, då skolan, vill Gud, till hösten börjar igen. Eftersom de flesta av de unga kvinnorna ha barn med sig till skolan, har jag till hösten anställt en lämplig kvinna att taga hand om barnen, så att de ej skola störa under lektionerna. Vi hoppas då, att dessa småttingar ej endast skola sysselsättas med lek utan ockå få lära sig bibelverser och sånger m. m. Att små barn minnas från tidiga år, är jag viss om, då jag själv har i livligt minne inlärandet av Joh. 3: 16 vid 3 ½ års ålder.

Herren give, att några av eder manades till förbön för de kvinnor, som deltagit i kvinnoskolan, samt för dem, som vi hoppas skola komma i höst! Bedjen också för våra planer att göra något för de små barnen såväl som för de barn, som gå i våra skolor.

En uppmuntran till fortsatt bön och offer för arbetet är den tacksamhet, som uttryckes både i ord och handling för den undervisning, som givits. Det är ej bara lekamliga gåvor, som uppskattas av våra kära kineser. Därför: »Bedjen oavlåtligen.» »Edert arbete är icke fåfängt i Herren.»

Ingeborg Ackzell.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

För arbetet i Juicheng, sid. 167. För Ma och Hsie, sid 167. Om gynnsam väderlek för årsväxten, sid. 168. Tack till Gud för lugnare förhållanden i Honan, sid. 168. För Iao Chi hui och Chin 169. För de två unga männen i Kushui, sid. 172. För de förföljda i Songhsien, sid 172. Tack för uppmuntran i Han ti, sid. 173. Tack för bättre lokaler i Pucheng, sid. 174. Tack till Herren för hjälp i kvinnoskolan i Tungchow och bön för deltagarna, sid. 175.

Från den muhammedanska världen.

Den turkiska Angoraregeringens försök att rentav avskaffa kalifatet är en händelse av vittfamnande betydelse. Men en ännu märkligare företeelse är det närmande till kristendomen, som äger rum på skilda orter i den muhammedanska världen. —

Kalifatet är ännu vad det fordom var, islams ömtåligaste splittringspunkt. Det finns många miljoner muhammedaner i världen, som ännu aldrig erkänt de turkiska sultanerna som rättmäktiga kalifer (kalif är titeln på den muhammedanska världens andliga överhuvud) och ännu mindre komma dessa att böja sig för någon ny kandidat ur turkarnas led. Under vissa tider i det förflutna har islam samtidigt haft två, vid något tillfälle t. o. m. tre kalifer, och ditåt pekar nu åter den närvarande situationens utveckling.

Persiens muhammedaner komma aldrig att erkänna Kemal Pascha som kalif. Araberna ha, som det senaste telegrammet meddelar, redan kallat konung Hussein till kalif, och Indiens muhammedaner hålla tills vidare på den gamle avsatte sultanen men med egen reservkandidat i bakfickan. Egyptens muhammedaner hålla på sin konung, Fuad. Därjämte finns det en del andra kandidatförslag. Virrvarret är, som man ser, stort, och en fortgående splittring inom den muhammedanska världen synes vara mycket sannolik.

Den stora tidvåg, som lyft hela den islamitiska världen på sin rygg och som i detta nu bär den hän mot oanade öden, heter nationalismen. Panislamismens ihärdiga ansträngningar till trots är det icke längre religionssamhörigheten utan ras- och nationalkänslan, som nu har sista avgörandet på ett sätt som aldrig tillförne. Därför röner panislamismen just nu stark motvind i sina strävanden att till ett enda kompakt politiskt block förena världens mer än 200 miljoner muhammedaner.

I dag befinnas icke blott Turkiet utan även Indien, Afganistan, Egypten, Arabien, alla muhammedanska länder, seglande var för sig under nationalismens tecken, och därför får det plus till splittringen, som ligger i kalifatets fall, så mycket större betydelse för händelsernas utveckling.

Den kanske allra märkligaste företeelsen mitt i allt detta är ett oväntat närmande till kristendomen i skilda trakter av den muhammedanska världen. Och vad som gör dessa livsyttringar i den förstenade islamitiska församlingskroppen än mer anmärkningsvärda är det förhållandet, att dessa andliga rörelser ingalunda alltid stått i samband med den kristna missionsverksamheten, som från Europa och Amerika bedrivits i de muhammedanska länderna, utan att de här och där utan inbördes sammanhang uppstått alldeles spontant var på sin ort och ibland tagit form av massrörelse i riktning mot kristendomen.

Så meddelar en i vida kretsar känd engelsman, som under de senaste åren gjort vidsträckta resor i Ryssland och ryska Asien, att en hel kirgisstam övergått från islam till kristendomen och bildat en egen kristen församling. Ur samma källa kommer även ett meddelande, att en hemlig kristen rörelse pågår bland muhammedanerna i ryska Asien. De samlas om nätterna till hemliga möten, där både sång, predikan och nattvardens utdelande förekommer. De ha hemliga tecken, varigenom de kunna giva sig till känna för varandra i det vardagliga livet.

En liknande rörelse kan konstateras i Afrika, närmast en provins i Abessinien, där utan impuls från någon missionär en kristligt religiös folkrörelse uppstått.

Utom dessa företeelser har på sistone kunnat konstateras en anmärkningsvärd omsvängning i de muhammedanska folkens förhållanden till de kristna missionärerna. Visserligen är Nordafrika ungefär lika slutet som förr, och det nya Turkiet ställer sig avvisande och synes vilja hermetiskt sluta sig för all kristen kultur. Men annorstädes inom den muhammedanska världen är ställningen en annan. Det förut så hårt tillslutna Persien begär nu kristna lärare, långt flera än missionsanstalterna kunna sända, och Arabien ligger nu öppet för kristen kultur och är redo att mottaga den kristna lärans förkunnare. Från missionerna i Jubaland och Ostturkestan ingå underrättelser om oväntade, talrika omvändelser från islam till kristendomen.

Allt vittnar således om en ny tid i den muhammedanska världen. Alla, som i någon mån sökt finna och förklara de dolda krafter, som ligga bakom dessa händelser, synas ganska eniga om att en avgörande uppgörelse förestår mellan Östern och Västern, mellan islam och kristendomen.

(Ur *Missions-Tidning.*)

Från Södertäljekonferensens kommitté.

En stilla dag för Ordets förkunnare i Södertälje tisdagen den 23 sept. 1924.

Tiden närmar sig för en ny Södertäljekonferens. Det har därunder varit konferenskommittén angeläget att i år avskilja den första av konferensdagarna till en stilla dag enbart för Guds ords förkunnare.

Skälen härtill äro flera.

Vi tro, att Kristi församling mer än någonsin är i behov av ledare och lärare, vilka med den kärlek, trohet, myndighet och kraft som den helige Ande ger, förbliva vid och förkunna det evigt fasta ord som är värt att på allt sätt mottagas. I denna avfallets och förvirringens tid gäller det framför allt, att Kristi bekännare »hålla provet» samt att de »rätt dela sanningens ord», det oavkortade evangeliet om »den levande Guden som är alla människors Frälsare, först och främst deras som tro».

Vi tro vidare, att den mångenstädes överhandtagande andliga likgiltigheten och moraliska slappheten kräva en mer än hittills fördjupad ansvarskänsla hos

Kristi tjänare, vilka, till vårt folks andliga hjälp och moraliska stöd i kampen mot de upplösande makterna, hava att frimodigt hävda Gudsrikets oföränderliga lagar samt verka för att alla de som i sanning *tro på Kristus* även bevisa sig vara *ett i Kristus.*

Vi tro slutligen, att vi sins emellan i brödragemenskapen, i apostlarnas lära samt i bönerna, åkallan och tacksägelsen behöva stärka varandras händer i Gud och värma varandras hjärtan till partifri nitälskan om Kristi ära och Guds rikes utbredande.

Vårt mål är korteligen, att vi tillsammans må göras mera andligt skickade att »förrätta Kristi Jesu tjänst», att vara »prästerliga förvaltare av Guds evangelium», på det

att de, vilka vi få nåd att vinna och stödja, må bliva »ett Gud välbehagligt offer helgat i den helige Ande», samt

att inom vårt svenska Sion saltet och ljuset ej må förlora utan vinna i kraft och klarhet till dess Herren kommer.

Med dessa heliga, betvingande angelägenheter på våra hjärtan inbjuda vi Eder hjärtligast att med oss samlas i Södertälje tisdagen den 23 september. Förutom föredrag av *Prins Bernadotte* kommer *teol. doktor A. C. Dixon,* tidigare en av Spurgeons efterträdare i The Metropolitan Tabernacle i London och flerårig pastor i D. L. Moodys kyrka, Chicago, samt numer pastor i The University Chapel, Baltimore, att nämnda dag hålla tvenne föredrag, kl. 11 f. m. och kl. 5 e. m., varefter vi på kvällen hoppas få en stilla bönestund tillsammans.

Till denna dags samvaro äro alla Ordets förkunnare välkomna, både i hemlandet verksamma och hemmavarande missionärer.

Önskas logi erhålles sådant, om anmälan därom göres, till priser mellan kr. 2 till 6 pr dygn samt gemensam middagsspisning kr. 2:50.

Anmälan om deltagande till särskilt denna dags möten, med uppgift om vederbörandes namn, titel och adress insändes skriftligt till »Konferensbyrån», Södertälje, helst före den 15 sept. Som svar på varje anmälan till denna dags möten erhålles pr post *kostnadsfritt deltagarekort.*

O. BERNADOTTE,
Prins.

O. A. Hansson, Kyrkoh. *C. G. Lundin,* Missionssekr. *Fritz Peterson,* Pastor.

Joh. Rinman, Rektor. *K. A. Wik.* Pastor.

Konferensen, till vilken även allmänheten inbjudes, hålles den 24 och 25 samt den 26 på f. m. Anmälan om deltagande i denna insändes likaså helst före den 15 sept. till »Konferensbyrån», Södertälje. Deltagarekort à 2 kr. kan efter önskan antingen erhållas pr postförskott eller personligen vid ankomsten lösas å Konferensbyrån.

FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN

Buddismen i Tyskland.

Den framstående tyske författaren Gerhart Hauptmann förklarar, att han nu i Tyskland kan iakttaga »en stor reaktion från det fysiska till det religiösa». Detta återigen tager sig uttryck i stora framgångar för den romersk-katolska kyrkan, men också däruti, att människor, andligen hungrande och otillfredsställda, vända sig till bramanismen och buddismen. Carl Eugène Neumann har översatt Gautama Buddas samlade visdom, och Hauptmann säger: »Enligt min uppfattning skall den tid komma, då denna bok skall bli ansedd såsom oändligt mer inflytelserik än Martin Luthers bibel. En gång i tiden stod den hedniske guden Swantewitts stod mitt i Tyskland. Nu har denna stod fått byta plats med Buddas jättestora bild.» Det första buddistiska klostret skall nu uppföras icke långt från Hamburg vid Lüneburg. Samtidigt har Paul Duessen översatt Vedaskrifterna från sanskrit, och Hauptmann förutsäger, att liksom buddismen växte fram ur bramanismen, så skola båda dessa kulturer hava en stor framtid i Tyskland.

Koreanernas missionsnit

är välbekant. När den koreanska kyrkan organiserades 1912, beslöt den samtidigt att upptaga missionsarbete i Kina. Man valde provinsen Shantung som sitt fält. Fyra ordinarie koreaner och deras familjer arbeta nu i denna provins och äro helt och hållet underhållna av den koreanska kyrkan. En självunderhållande läkare och hans hustru bo på missionsstationen. Bland resultaten kunna nämnas följande: 494 döpta, 9 kyrkor, 10 kapell, 25 predikoplatser, 15 kinesiska evangelister och 3 bibelkvinnor.

*

Oron i Kina.

En i Kina utgiven tidning »The China Weekly Review» har publicerat en lista på de utlänningar, som råkat i händerna på banditer eller soldater sedan maj månad 1923. 9 utlänningar hava dödats. Av dessa voro 6 missionärer. 35 hava tillfångatagits. Av dessa voro 16 missionärer.

*

Angående *kinesiska nyårsceremonierna* meddelas i »Chinas Millions» något som på ett enastående sätt visar, huru österländska och västerländska uppfattningar på många punkter gå i sär. Den kinesiska nyårsdagen firades den 5 februari. Fastän Mandschudynastin störtades år 1911 och den kinesiska republiken då utropades, bestiger alltfort den forne Mandschukejsaren Hsuan Tung draktronen i Peking och håller här den sedan gamla tider brukliga nyårsmottagningen. Därvid uppvaktades han av såväl kinesiska som Mandschuämbetsmän, vilka hyllade honom med »Kowtow». Den följande dagen ankommo republikanska ministrar för att betyga sin hyllning.

Någonting sådant som detta förefaller att vara en paradox i europeernas ögon. Ehuru Mandschudynastin har upphört att regera, är kejsaren alltfort bosatt i det gamla kejserliga palatset i Peking och uppehåller där hela det gamla hovceremonielet. På detta egendomliga sätt bringa kineserna sin hyllning åt det förflutna och försöka att införliva gamla tidsbruk med den nya regimen. Kejsaren tituleras ej exkejsare utan gives full kejserlig rang och ställning, alldeles som om han vore sitt folks gäst.

*

Lärarinnornas missionsförening (L. M. F.) firar 25 årsjubileum den 7—12 augusti i Uppsala. Föredrag komma att hållas av missionsdirektorerna Gunnar Brundin, Erik Folke och Nils Dahlberg samt docent G. Raquette. Representanter från systerföreningar i Norge, Danmark och Wien och flera hemmavarande missionärer komma även att tala och framföra hälsningar. Bibelstudium omfattande ämnet: »Det kristna hoppet» ledes av pastor G. Dahlqvist.

*

Utvisad missionär.

Missionären, fröken Emilie Bertilson, som i baptistmissionens tjänst verkar i Leningrad, Ryssland, har erhållit utvisningsorder från Ryssland. För att få stanna kvar lär hon ha begärt ryskt medborgarskap, vilket innebär, att hon mister det skydd, hon som svensk medborgare har åtnjutit, och sedan sannolikt blir fängslad för sin tros skull.

*

Mongolmissionen

har drabbats av ett hårt slag i det att alla de svenska missionärerna i Urga utvisats. Telegrammet meddelar intet om anledningen till denna utvisning men man är ganska viss om att bolsjevikerna, som i verkligheten äro Mongoliets herrar, stå bakom. Det är två manliga och två kvinliga missionärer som drabbats av utvisningen. Under de mest anspråkslösa förhållanden hava de utfört ett storartat evangeliskt och filantropiskt arbete och tillvunnit sig befolkningens tillgivenhet. Det är i friskt minne vilket vackert vitsord dr Sven Hedin nyligen givit dessa missionsarbetare. Här är en kallelse till förbön.

*

Mongolmissionären,

Röda-kors-systern *Greta Nilsson*, har på hemresa från missionsfältet avlidit i Rangoon i Indien d. 15 april.

*

Muhammedanmissionen,

har d. 3—7 april, på kallelse av Internationella Missionsrådet, i Jerusalem hållit en internationell konferens. Konferensen, som stod under dr Motts ordförandeskap, utgjordes av 81 delegerade, vilka kommit från vitt skilda länder, från Europa och Amerika, från västra och inre Asien och från Nordafrika. Sverige hade tre representanter nämligen missionärerna G. Raquette för Sv. Missionsrådet, Nils Rodén för Abyssinien och G. Ahlbert för Ostturkestan.

*

Till kristna nationalrådet i Japan

har den därstädes förut existerande samarbetskommittén blivit föränedrad. Detta skedde vid ett sammanträde vid vilket 41 japaner och 30 utländska missionärer voro närvarande samt så gott som alla i Japan arbetande missionssällskap voro representerade. Till sekreterare för det nya rådet utsågs missionär William Axling, tillhörande amerikanska baptistmissionssällskapet.

*

Missionär *L. E. Högberg* ingick i den eviga vilan söndagskvällen d. 4 maj.

Med missionär Högberg har en av den svenska hednamissionens märkesmän slutat sitt livsverk. H. utgick som missionär år 1880 och har sedan dess varit verksam i Ryssland, Persien, Kaukasien och Ostturkestan samt nu senast bland krigsfångar i Tyskland och Österrike.

Och dessa, säger Herren Sebaot, skall jag hava såsom min egendom på den dag då jag utför mitt verk; och jag skall skona dem, såsom en fader skonar sin son, som tjänar honom.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under juli 1924.

Allmänna missionsmedel.

1147. J., Motala Verkstad, g mG. G. 10: —
1148. »Tackoffer för återvunnen hälsa» 25: —
1149. G—n, Norrköping 20: —
1150. K. M. A., till Agnes Forssbergs underh. 50: —
1151. K. M. A:s pensionsfond, till d:o 75: —
1152. E. J., Nässjö 4: 08
1153. N. H., Djursholm 250: —
1154. Nordvästra Arbetsföreningen, Ölmstad 225: —
1155. H. G., Göteborg 15: —
1156. S. J., Örebro 200: —
1157. Från en avliden missionsvän i Tranås, gm K. B. 10: —
1158. »Önämnd», gm L. O., Kristinehamn 25: —
1159. H. S., Uppsala 25: —
1160. G. & E. A. N—g, i st. för blommor vid fru Märta Johanssons Norrköping, bår 25: —
1161. A. G., Åhus 30: —
1162. »Dalecarlian» 25: —
1163. L., Duvbo, till frakt för jullådorna 1: —
1164. F. K. G., resebidrag 35: —
1165. S. H., gm M. K., Bohult 5: —
1166. »Ps. 23: 1», gm d:o 20: —
1167. O. Å., Spjutsbygd, »Herrens tionde» 25: —
1168. »Symötestioöringar» fr. Stengöl-Spjutsbygds syförening 5: —
1171. C. L., Djursholms-Ösby, i st. för blommor till fru Märta Johanssons, Norrköping, bår 10: —
1172. »Ur Guds rika förråd», gm C. A., Vadstena 10: —
1173. D. N., gm d:o 5: —
1174. Offerkuvert fr. vänner i Köping, gm A. H. 13: 35
1179. R. F., Malmö 50: —
1180. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1181. Missionsvänner i Usta, gm J. S., Stora Mellösa 65: —
1182. I. T. B., »Offerkuvert», gm A. J., Alingsås 10: —
1183. »Herren behöver dem» 200: —
1184. F. P., Björklinge 10: —
1185. A. L., gm d:o 5: —
1186. Missionsföreningen i Värna 75: —
1187. M. E., Löderup 15: —
1188. »Tionde» 12: —
1189. A. A., Hareryd, »en blomma på 85-årsdagen», gm H. A., Flisby 5: —
1190. A. M., Visby 20: —
1191. »Ps. 146: 5, till R. Anderssons underh.» 200: —
1194. I. A., Norrköping 100: —
1195. D:o, till frakt för jullådorna 10: —
1196. Skärstads Södra Yngl.- och Jungfruförening 33: 65
1197. Önämnd, Ingelstorp, »ett tackoffer till Herren» 15: —
1199. »Annie» 10: —
1202. Flisby Syförening 100: —
1203. F. F., Sundsvall 5: —
1204. Lekeryds Östra mfg 25: —
1207. A. N., H. N. & I. R., gm A. N., Kimstad 25: —
1208. E. K., Sjötorp, till Carléns underh. 50: —
1209. J. J., M. N. & G. J., Uppsala, »i st. för blommor på vår käre pappas bår» 63: —
1210. I. S., Delsbo 10: —
1211. Testamentsmedel efter avl. fru Ida Westberg, gm J. A. V. P., Mönsterås 500: —
1214. Grebo Kristl. Ungd.-fören., till N. Engbäcks underh. 250: —
1215. L. M. F., för F. Prytz', M. Nylins och E. Jonssons underh. 1,350: —
1216. I. A., Norrköping 40: —
1217. D:o, »i st. för blommor på vännen Emmas 70-årsdag» 10: —
1219. S. St., 14 juli 500: —
1220. Önämnd, Tranarp 100: —
1221. S. W. C., Leksberg 10: —
1222. A. A., Slättevalla, gm d:o 20: —
1226. A. B., Malmö 10: —
1227. Jeremias Klagov. 3: 24, 25 200: —
1228. J. Johanssons Sterbh., gm E. J., Bankeryd 24: —
1229. Testamentsmedel efter avl. fru Maria Persson, Kumla, gm C. T. E. 500: —
1233. E. I—n, Mariestad, »blommor på födelsedagen», till Carléns underh. 20: —
1234. S. J., Vreta Kloster 200: —
1236. Koll. i Holsbybrunn 18/7, gm A. H. 82: 12
1237. Till C. & E. Bloms underh.: Skede Ungd.-fören. 50: —, Nye d:o, 250: —, Naglarp 100: —, Slättåkra 40: —, Mamrelund 50: —.
Till d:os hemresa: Första kretsen 54: 15, Andra d:o 50: —, Tredje d:o 39: —.
Till M. Lindéns underh.: Ulriksdal 41: 75, Nye 150: —, Holsby 100: —, Naglarp 75: —.
Till Judith Hultqvists underh.: Koll. i Mörteryd vid kretsmöte 25: — 1,024: 90
1238. Tackoffer 14 mars fr. Ulriksdal 59: 30
1239. Sparbössemedel fr. Nye 100: —
1240. D:o fr. Näsby 160: 45
1241. En missionsväu fr. Bäckseda 25: —
1242. Koll. v. offerv. fr. Mamrelund 10: —
1243. H. B., Enskede 50: —
1244. Mfg i Strand, gm F. Ö. 25: 92
1245. E. H., Uppsala, »i st. f. kransar till min vän J. J:s bår» 10: —
1246. K. M. A., till Agnes Forssbergs underh. 50: —
1247. K. M. A:s pensionsfond, till d:o 75: —
1248. C. J., Järnboås 5: 50
1249. H. P., gm d:o 6: —
1250. L. J., gm d:o 5: —

1251. Från brunnsgäster vid Johannisdal, insaml. d. 26/7 av A. W., gm A. H., Köping 43: —
1252. »Herrens del» 25: —
1253. De Ungas Förbund i Önnestad 100: —

Kr. 8,268: 27

S. M. K:s Pensionsfond.

1192. 2 Mos. 35: 5 Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

1169. »Matbilda», till Maria Pettersson, att anv. efter gottf., gm H. I., Älgarås 10: —
1170. A. D., Kristdala, till d:os barnhem 80: —
1175. Böneringens sparb., Duvbo, till Hsiajengs underh. hos H. Wang 22: —
1176. Visby Femöresförening, till H. Linder till hjälp i evangelisationsarb. 29: —
1177. M. M., Ljungby, till I. Ackzell för barn- & kvinnoarbetet 30: —
1178. Vänner i Malmö, för skolgossen Ngen-tengs i Ishih underh., gm R. F. 50: —
1193. Forsbems Kristl. Ungd.-fören., till gossen Yuien Tongs underh. 50: —
1198. Söderåkra syförening till M. Ringbergs skyddsling, gm A. V. T. 100: —
1200. O. J., Myresjö, till bibelkv. Han's underh. 100: —
1201. A. P., Storvreta, till öresskrifter 30: 45
1205. A. G., Vingåker, till M. Ringbergs verksamhet i Mienchih 50: —
1206. M. & A. S., och J. & M. T., Kristinebamn, till en skolgosses underh. 50: —
1212. Söndagsskolbarnen och deras lärarinnor i Hvena, till M. Ringberg för en skolgosses underh., gm L. R. 100: —
1213. »Jer. 24: 7», till Axel Hahne för kapell i Ishih 75: —
1218. I. A., Norrköping, till Anna Eriksson att anv. efter gottf. 20: —
1223. E. & A. A., Göteborg, till G. & O. Carlén att anv. efter gottf. 100: —
1224. E. O. U., Gonäs, till en inlödd evangelists underh. 40: —
1225. I. S., Malmö, till barnhemmet i Sinanhsien 25: —
1230. Vännerna L., namnsdag- och födelsedagsblommor, till M. Pettersson att anv. efter gottf. 36: —
1231. Joh. 1: 16, till M. Pettersson, d:o 29: 80
1232. K. F. U. M:s missionskrets till D. Landins K. F. U. M.-arbete 90: —
1235. Missionsvänner, till I. Ackzells missionsarbete i Kina, gm E. D., Smedby 10: —
1254. G. W., Rögle, till reparation av kapell i Ybsiang 10: —

Kr. 1,137: 25

Allmänna missionsmedel	*8,268: 27*
S. M. K:s Pensionsfond	*50: —*
Särskilda ändamål	*1,137: 25*
Summa under juli mån. 1924	*Kr. 9,455: 52*

Med varmt tack till varje givare!

»Lovad vare Herren! Dag efter dag bär han våra bördor; Gud är vår frälsning», Ps. 68: 20.

Gåvor till Hemmet i Duvbo.

April—juli 1924.

L. S., Sthlm: »Till lite påskmat», kr. 25: —; E. A., Hvetlanda: »Till kaffebordet vid utflykten», kr. 25: — A. H., Köping: »Till kaffebordet vid utflykten», kr. 10: —; Friviljeoffer vid kaffebordet d. 30/5, kr. 40: 30; A. G., Kristianstad: »Hjälp till hushållet», kr. 10: —; A. F., Duvbo: »Ett tack», kr. 50: —; J. J., Hvetlanda: »Till hushållet», kr. 10: —; B., Hvetlanda: till d:o, gm M. L., kr. 20: —; J. E. R., Sthlm, kr., 10: —; J. R., Stocke, Frösön: »En liten ringa gåva», kr. 15: —; M. J., Kinnemalma: »Till hushållet», kr. 4: 75; M. P., kr. 25: —; H. J., Forssa, kr. 10: —; F. R., Björklinge, kr. 5: —; G. & E., N. H. S., kr. 25: —. Summa kr. 280: 65.

In natura: Vänner i Boda, Mörteryd & Björkeryd, gm A. K.: 15 tjog påskägg; H. H., Djursholm: apelsiner, kaffe, te, karameller, saft och 2 burkar sylt; Ö., Stocksund: 1 låda bitsocker, 1 d:o kex; A. H., Axvall: 4 säckar potatis; R., Sthlm: 1 ask te; L. L.: lakansväv och div. tyger; J. J., Hvetlanda: smör och ost; Onämnd d. 30/5: 1 paket te; R., Sthlm: sockerkaka, skinka och mesost; H. J., Forssa: smör; F. M., Sthlm: 20 tjog ägg; Lilltomtavännerna: bräck- och fläskkorv samt köttfärs och smörgåsmat varje vecka.

Till var och en av givarna hembäres ett innerligt tack!

Edla Bergling.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

I bönens värld. — Från Redaktion och Expedition. — Från missionärerna. — Tacksägelse- och böneämnen. — Från den muhammedanska världen. — Från Södertäljekonferensens kommitté. — Från När och Fjärran. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1924.

N:r 14. ÅRG. 29. 5 SEPT. 1924. PREN.-PRIS 2: 25.

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

MISSIONENS TEORI OCH PRAKTIK.

Text Matt. 28: 18—20.

Anteckningar från ett föredrag av pastor J. Hagner vid missionsmötet i Östersund.

När vi blicka ut över världsmissionsfältet och lägga märke till det väldiga arbete, som utföres där, står det fullt klart för oss, att detta arbete ej satts i gång genom och uppbäres av mänsklig kraft. Nej, det har en långt djupare upprinnelse och kraftkälla än så.

Bland de synpunkter, vilka framhäva den fasta grunden för missionen, synes mig följande vara de viktigaste.

1. I 1 Tim. 2: 4 läsa vi: »Gud vill att alla människor skola bliva frälsta och komma till sanningens kunskap.»

Guds vilja utgör således missionsarbetets fasta grund.

Guds allsmäktiga frälsningsvilja omspinner den värld, som en gång utgick ur hans hand. Därför, då vi gå in i missionsgärningen, gå vi in i Guds frälsningsvilja.

Till denna frälsningsvilja hör alltså även att vi villigt skola gå in i arbetet. I Joh. 16: 16 säger Jesus till sina lärjungar: »Jag har bestämt eder, att I skolen gå åstad och bära frukt och att eder frukt skall förbliva». Detta gående åstad innebär även ingående i missionens stora gärning. Och den frukt, som blir resultatet av denna gärning, den hör icke blott detta livet till, utan den sträcker sig långt bortom tidens gräns.

2. På grund av sin försonaregärning har Jesus rätt till människosläktet.

I Jes. 53: 11, 12 läsa vi om vår store Återlösare: »Av den vedermöda hans själ har utstått, skall han se frukt och så bliva mättad — — — eftersom han utgav sitt liv i döden och blev räknad bland överträdare, han som bar mångas synder och bad för över-

trädarna». Jesu försoningsgärning var det pris för vilket han köpte rätten till människorna. Ondskans makter ha därför ej längre rätt till dem. Kristus har ensam den rätten. Till missionens starka grundfästen ha vi alltså att räkna även den sanningen, att Jesus skall ha människor till lön, han äger dem, som han köpt med sitt blod.

3. Alla människor ha lika stor rätt att få del i Jesu försoningsfrukt.

Man talar ofta om hedningarnas nöd såsom skäl till att bedriva mission. Ja, visst är detta skäl betydelsefullt! Ty hedningarnas nöd är stor. Men vi ha lika stor orsak att tala om hedningarnas rätt. De ha samma rättighet till frälsningen som vi, och vi ha plikten oss given att se till, att de få sin rätt. Paulus kände för sin del denna plikt, då han (i Rom. 1: 14) sade: »Jag står i skuld hos både greker och barbarer, både hos visa och ovisa». Vad hade gjort Paulus till en sådan gäldenär? Det var vad han mottagit vid Jesu kors. Ingenting sporrar oss så som upplevelsen av korsets rikedom.

4. Jesu maktställning, vilken hans försoningsgärning hade insatt honom uti.

Våra textord säga oss att han har all makt i himmelen och på jorden. I Kol. 2: 9 heter det, att gudomens hela fullhet bor i honom och i 1 Kor. 15: 27, 28, att Gud har lagt allt under honom o. s. v.

Vi stå här inför den djupa hemligheten i världsmissionens kraftkällor. Vi skola ej förmå. Men Jesus säger: Fall tillbaka på mig. Jag äger all makt!

Det synes i våra dagar mer än någonsin nödigt att falla tillbaka på denna osvikliga klippa: Jesu makt. Satan tyckes nämligen ha särskilt bråttom att lägga världen under sig. Men Jesus har också bråttom. Vi hasta mot avgörandet, då slutkampen mellan ljus och mörker skall stånda, och därför väntar missionens herre, att hans folk skall utföra det verk, som fallit på dess lott.

Vilka äro då de förnämsta kraftkällorna och drivfjädrarna i missionsgärningen?

1. Den första och allra viktigaste är den, vi redan talat om: Jesu makt. Att gå åstad i Jesu uppgift på detta hans ord: »Mig är given all makt — — —», det är att i verkligaste mening gå in i »beredda gärningar», ty hans makt utför verket.

2. Det ligger en väldig kraft i evangelii vittnesbörd.

Därför lyder också missionsbefallningen: »Gån ut och prediken evangelium!» Lärjungarna skulle ej gå ut och organisera en kyrka genom lagbud och visa förordningar. De skulle bära ut det oförfalskade evangeliet om Jesus, och dess kraft skulle uträtta allt. Därför kunde Paulus också vittna: »Jag skämmes icke vid evangelium, ty det är en Guds kraft till frälsning».

Varför är evangeliet så mäktigt verksamt? Jo, Kristi kraft ligger däri, och den gjorde sig gällande även i de första lärjungarnas liv. I vår tids förkunnelse måste man ofta förgäves leta efter evangeliet. Det är ofta prov på vältalighetskonst, man får höra, men föga mer. På första pingstdagen framstod ej vältaligheten som det vik-

tigaste. Nej, det var evangelium om Jesus, framfört i Andens och kraftens bevisning, och därför hade predikan också en så mäktig verkan.

På missionsfältet båtar fager övertalningskonst ej mycket. Nej det är korsets kraft, som kan röra hjärtan. Då man står inför hedendomens mörker, vidskepelsens makt och världsvishetens snärjande nät, då får man i verkligheten pröva, att korsets kraft är det enda verksamma medlet att nå människorna.

I detta sammanhang också några ord om bärarne av evangeliet.

Hurudana böra de vara? De böra äga det rätta sinnelaget. Och detta är: Tillbedjan vid Jesu fötter.

Tyvärr ha förhållandena ändrats så nu, att missionsarbetet fått en viss dragningskraft på även sådana, som aldrig skulle stå ute på fältet. Missionen har blivit en kulturmakt. Det börjar mångenstädes även i världsliga kretsar anses som något hedrande och eftersträvansvärt att vara missionär. Faran blir därför stor, att även sådana, som Gud aldrig kallat, gå ut som »missionärer», under det att vad de förmå verka för är en smula kultur men föga mer.

3. Det allvarliga tidsläget utgör en kraftig sporre för missionen.

I denna punkt torde måhända våra tankar och Guds tankar gå mycket isär. Vi mena så gärna, att frälsningens budskap skall nå till och omfattas av alla. Det synes dock, som om Gudsrikets mål i denna tidsålder ej gäller världens vinnande för Kristus utan fasthellre Kristi evangelii erbjudande åt världen till uttagande av en mänsklighetens förstlingsfrukt åt Gud. Så skall det stora avfallet ske och syndens människa varda uppenbar, varom Guds ord vittnar. Därefter skall Jesus återkomma och upprätta åt sig ett välde, där hans sanning och kunskap skola råda, varom Skriften också så skönt vittnar. Då skall missionens arbete nå sin fulländnings mål. Och det är detta mål, vi skola påskynda genom att nu flitigt gå ut för att bidraga till förstlingsfruktens insamlande.

Som vi så, skola vi säkerligen skörda. Anden, som är gudomlig till sitt väsende, är evig. Former växla, men livet förbliver, och ingen människa lever ensamt för sig själv. Gud är ande, och Gud är kärlek. Att känna Gud är att leva i anden och att genom tjänande uppenbara Hans kärlek.

R. W. Trine.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Missionärskonferensen i Yüncheng och de beslut, som där fattats, s. 184—189.
Bibel- och dopklasserna i Hoyang s. 189.
De nydöpta, s. 189.
För underbart svar på bön om regn, s. 190.
Evangelisten Hsies möten, s. 190.
Sommarens kurser och möten i hemlandet, s. 190—193.
De hemkomna missionärerna, särskilt Carl Blom, s. 193.
De förestående utresorna, att Gud banar väg och förser resemedel, s. 193.
Sv. Skolan i Kina och de utexaminerade unga, s. 193.
Inez Bölling, s. 193.
De genom översvämningen nödlidande, s. 193.

FRÅN MISSIONÄRERNA

Från missionärskonferensen i Yüncheng den 4—7 juni 1924.

Nästan mangrant hade missionärskåren på fältet kunnat samlas till denna konferens.

Konferensen öppnades onsdagen den 4 juni kl. 9.30 f. m. med en andaktsstund, varvid föreståndaren på fältet talade över ordet i 1 Kor. 13: 9: »Vår kunskap är ett styckverk».

*

Alla de närvarande hälsades därefter välkomna och särskilt de som för första gången bevistade en konferens på fältet: *Elsa Engbäck, Joh. Aspberg, Morris Bergling, Carola Rudvall, Lisa Gustafsson, Minnie Nicholson.* Såsom gäst hälsades ock *Martin Bergling.* Röstberättigade nya medlemmar voro *Hanna Wang, Elsa Engström* och *Elna Gunnardo,* vilken sistnämnda dock av sjukdom var förhindrad att närvara.

*

Vid de val, som därefter företogos, utsågos: till konferensens ordförande *A. Berg,* vice ordf. *H. Linder,* sekreterare *M. Ringberg* och *David Landin,* protokollsjusterare *N. Engbäck* och *Morris Bergling.*

*

Sedan timschema och dagordning antagits enligt det av Missionskommittén förut gillade förslaget, upplästes en del hälsningsskrivelser. Det beslöts att en gemensam hälsningsskrivelse till de olika i Kina arbetande svenska missionerna skulle införas i det nya tidningsorganet »Reflexer». Till manliga och kvinnliga kommittéer i hemlandet, till kommittéerna i Californien och i Minneapolis, till hemarbetarna, hemmavarande missionärer och till vid konferensen ej närvarande missionärer på fältet skulle särskilda hälsningsbrev skrivas och fördelades uppdraget att skriva dessa brev på de närvarande.

En av föreståndaren avfattad hälsningsskrivelse till L. M. F. med anledning av föreningens 25-årsjubileum innevarande sommar upplästes och beslöts att i konferensens namn avsända densamma. Likaså skulle konferensen genom *Aug. Berg, Frida Prytz* och *Ester Berg* sända ett hälsningstelegram till K. M. A. med anledning av dess 30-års fest den 8 juni.

*

I tur att avgå som medlemmar av Missionskommittén voro *N. Svensson, M. Lindén* och deras ersättare *V. Wester.* Vid nu företaget val utsågos till ordinarie medlemmar av M. K. för en tid av tre år *H. Linder* och *N. Svensson* samt till ersättare *V. Wester.*

*

Finanssekreteraren uppläste en tablå över inkomster och utgifter på fältet under år 1923. Revisionsberättelser för 1922 och 1923 års räkenskaper avgåvos även och beviljades ansvarsfrihet för sagda två år.

Till revisorer för 1924 års räkenskaper valdes *O. Carlén* och *Morris Bergling* samt till deras ersättare *Joh. Aspberg* och *Lisa Gustafsson.*

*

Torsdagen den 5 juni.

Dagens uppbyggelsemöte leddes av *H. Linder* med utgång från Ps. 61:2, engelska översättningen.

*

Sedan budgetförslaget för 1925 slutbehandlats och det dessutom antecknats såsom önskvärt att tre summor inflöte i form av särskilt för de angivna ändamålen givna gåvor, utsågos *Maria Pettersson, Emma Andersson* och *Ingeborg Ackzell* att jämte Missionskommitténs med-

lemmar och ersättare bilda budgetsutskott för nästa konferens.

*

Sedan Emma Andersson uppläst rapport från *kvinnokommittén*, valdes ny sådan kommitté, i vilken ingingo *Emma Andersson, Gerda Carlén, Ingeborg Ackzell, Maria Pettersson* och *Ester Berg* såsom ordinarie medlemmar med *Ebba Burén* och *Karin Landin* som ersättare.

*

Enär den kinesiska regeringen beslutat att småningom övergå till ett nytt undervisningssystem, det s. k. sex sex fyra, hade skolkommittén utarbetat förslag till vissa ändringar i missionens skolväsende. De framlagda förslagen rörande seminarierna blevo diskuterade ur flera synpunkter men konferensen medhann ej att denna dag slutföra behandlingen.

*

Fredagen den 6 juni.

Uppbyggelsemötet leddes av *R. Bergling*, som med utgång från 1 Tim. 5: 22 talade om vikten av varsamhet vid avskiljande av församlingsäldste och diakoner.

*

Gårdagens diskussion om *skolväsendets omläggning* fortsattes och fattades följande beslut:

1) Det nya systemet »sex-sex-fyra» skulle tillämpas i missionens alla skolor så snart ske kunde.

2) Rörande det manliga och kvinnliga seminariet i Yüncheng bestämdes:

a. undervisning meddelas i lägre mellanskolan för gossar och för flickor, som i de två sista klasserna kunna utbildas till lärare resp. lärarinnor för våra småskolor. Småskollärareutbildningen omfattar sålunda treårig kurs efter den sexåriga folkskolan.

b. Folkskollärareseminariet skulle ej flyttas, men seminariestyrelsen skulle äga frihet att undantagsvis och under vissa förutsättningar, då sådant anses önskvärt för nedbringande av driftkostnaderna, anordna samundervisning för manliga och kvinnliga elever. I den utsträckning ske kan, skulle elever från andra missioner även mottagas.

c. Den lägre graden av predikantutbildningen nedlägges, men tillfälle till utbildning av bibelkvinnor skulle fortfarande beredas uti seminariet.

d. På grund av de utländska lärarekrafternas hemresa och då elevantalet hittills varit synnerligen litet, beslöts med avseende på den högre predikantutbildningen, att verksamheten ej nedlägges mera än tillfälligtvis på grund av bristande krafter, men att underhandlingar om samarbete må, om så visar sig nödvändigt, upptagas med oss närstående mission. Denna utbildning grundas på den lägre mellanskolans kurs och omfattar ett treårigt studium, vari även ingå profana ämnen motsvarande så långt möjligt är den högre mellanskolans kurser.

e. För de kvinnliga elevernas motsvarande utbildning skulle sådana hänvisas till Nanking eller annan lämplig plats för densammas erhållande.

3) Rörande inträdesfordringar i moraliskt, intellektuellt och fysiskt hänseende ävensom rörande ekonomiska fordringar på eleverna samt åldersgränsen för inträdessökande och studiekurser, anslöt sig konferensen till de förslag härutinnan, som skolkommittén uttalat.

4) I reglerna för inträde uti seminariet skulle intagas en vädjan till föräldrar och målsmän att ej tillåta för tidiga äktenskaps ingående under framhållande av de svårigheter i olika avseenden, vilka därigenom vållas. I de fall då elev ingått äktenskap omedelbart före inträde i mellanskolan och dess avdelningar eller då äktenskap ingås under påbörjad kurs, får seminariestyrelsen pröva, huruvida eleven kan erhålla tillträde till skolan eller kvarstanna vid densamma.

*

Då det ansågs ur flera synpunkter fördelaktigt att missionen anslöte sig till *Honan Christian Educational Association*, beslöt konferensen, att en sådan anslutning skulle äga rum. Till missionens re-

presentanter i sagda förening utsågos *D. Landin* och *läraren Li Cheng-the* i Honanfu med *Anna Janzon* och *Ni-Chia Shucheng* som ersättare.

*

Då i enlighet med Synodens protokoll av 1924 ett skolråd, bestående av fem medlemmar, har tillsatts, och de utländska medlemmarna i detta voro *skolinspektören* ex officio samt dessutom *Ester Berg*, beslöt konferensen att godkänna dessa två såsom missionens representanter i Synodens skolråd.

Enär ännu inga detaljerade instruktioner för sagda skolråd meddelats, beslöts att M. K. skulle avgiva förslag till Synoden i sagda riktning.

*

Till medlemmar av den nya *skolkommittén* valdes *D. Landin, F. Prytz, Th. Sandberg* och *A. Janzon* samt till ersättare *I. Ackzell* och *Ester Berg*. Till skolinspektör omvaldes *D. Landin*.

*

Då hittills ingen *undervisning i engelska* lämnats i det *kvinnliga seminariet* men föreståndarinnan önskade veta konferensens uppfattning av denna fråga, uttalade sig de närvarande för införande av engelska såsom valfritt ämne i mellanskolan från och med första klassen.

*

Såsom missionens kandidater till medlemskap i *Svenska skolans styrelse* nominerades *Aug. Berg, Th. Sandberg* och *M. Ringberg*.

*

Till medlemmar av den nya *byggnadskommittén* utsågos *O. Carlén, V. Wester* och *N. Svensson* med *Th. Sandberg* och *R. Bergling* såsom suppleanter. Denna kommitté skulle vid varje bygge av större vikt få särskilda instruktioner av M. K.

*

Lördagen den 7 juni.

Dagens uppbyggelsemöte leddes av M. Ringberg, som med utgång från Ebr. 5 talade om vikten av att hava sina sinnen genom vanan övade att skilja mellan gott och ont.

*

Då det i församlingsstadgarna ej syntes vara fullt klart vilka infödda medarbetare som borde ha rätt att förvalta sakramenten, preciserades med ledning av sagda stadgar bestämmelserna så:

Förvaltandet av sakramenten åligger i första hand pastor, men är denne förhindrad uppdrages främst till äldste och i händelse av förfall för denne till diakon att inträda i pastors ställe.

*

Budgetförslaget för de löpande utgifterna år 1925, däri ej inberäknat seminariernas driftkostnader och missionärernas underhåll, belöper sig till 11,790 dollar.

Förutom denna budget uppsattes följande summor i hopp att dessa skola inflyta genom särskilda gåvor:

Till ombyggnad av Honanfu gosskola 3,000 dollar.
Till inköp av en av gårdarna tillhörande Hoyang station 1,200 dollar.
Till bostad år lärare i Pucheng 270 dollar.

*

Till driftkostnad för det manliga seminariet för år 1925 beslöts godkänna det uppsatta förslaget belöpande sig till 2,500 dollar.

*

I den mån medel därför komme att inflyta, skulle utgifterna för det kvinnliga seminariet godkännas till ett belopp av 3,050 dollar och för övningsskolan 1,475 dollar.

I enlighet med M. K:s beslut av den 22 februari 1924 § 1 skall av medel som under budgetsåret inkomma för gosskoleverksamheten 1,000 dollar överlämnas till Synoden att efter förslag av dess skolråd förvaltas. De gosskolor, där verksamheten enligt detta beslut skall hållas i gång, äro Ishih, Chiehchow, Juicheng, Puchow, Tungchow, Pucheng, Hoyang, Honanfu,

Sinan och Mienchih. Hyresmedlen för skollokalerna i Juicheng, Pucheng och Hoyang skola dock såsom hittills utgå direkt från missionen.

"Men konferensen består icke blott av förhandlingar".

Missionärskonferenserna i Yüncheng äro upplevelser i missionärernas historia, vilka äro gemensamma för så många, att de sällan skildras av någon, och dock borde de skildras på annat sätt än med protokollbokens regelrätta paragrafer.

utgångspunkt och riktade våra tankar på att vår kunskap — även då den är som bäst — blott är ett styckverk, men en gång, då vi fått känna och se Honom helt, som är fullkomligheten, då skall vår kunskap också bli fullkomlig. De övriga dagarnas uppbyggelsemöten leddes av bröderna *H. Linder, R. Bergling* och *M. Ringberg*. Det var rannsakande, allvarstyngda föredrag, fyllda av praktiska vinkar för vårt andliga liv och vårt missionskall. Måhända väntade många på de friska vårfläktarna och vårregnet, som den torra jorden behövde. De dagliga bönestunder-

S. M. K:s missionärer samlade till konferens i Yüncheng.

Sittande, första raden från vänster: Morris Bergling, Carola Rudvall, Minnie Nicholson, Lisa Gustavsson. Sittande andra raden från vänster: Anna Janzon, Karin och Daniel Landin, Ida Ringberg, Elsa Engbäck, Maria Pettersson, Dagny Bergling, Frida Prytz, Ebba Burén och Elna Lenell. Stående, likaså från vänster: D. Landin, H. Linder, Maria Linder, Malte Ringberg, Nath. Engbäck, Ingeborg Ackzell, Emma Andersson, A. Berg, C. J. Bergqvist, R. Bergling, J. Aspberg, Anna Eriksson, Hanna Wang, Ester Berg, Gerda och Oscar Carlén. (Fru Augusta Berg var på grund av sjukdom förhindrad att närvara då fotografiet togs, varför missionär Berg håller hennes fotografi i handen.)

Det var i år en ganska stor skara, som onsdagen den 4 juni samlades i konferenssalen, Yünchengs kapell, vilket pyntats med flaggor och grönt. Endast 5 fattades av på fältet varande missionärer, och av dessa voro 2 av sjukdom hindrade från att komma.

Vår ordförande, *A. Berg*, ledde första mötet med psalm 19 och 1 Kor. 13 som

na på morgnarna blevo ofta tillfällen, då Gud fick ge oss av livskällans friska vatten.

En oförgätlig stund blev nattvardsmötet på söndagen, som avslöt konferensen. »På helig mark» var ämnet i ledarens ingångstext, och vi kände, att vi fördes dit, där vi ville lägga av »allt som binder och synden, som alltid låder vid oss» och med

vår frälsare stå på »helig mark». Det var vid samma tillfälle varma tacksamhets- och avskedsord riktades till en av våra hemresande missionärer, *C. J. Bergquist* och som våra tankar och känslor därför även ofrivilligt fördes till hemlandets vänner, som i bön följa oss.

Konferensförhandlingar upptogo ju största delen av de 3 1/2 dagar vi voro samlade. Egentligen började dessa före konferensen, nämligen på de förberedande kommittémötena. Här uppgjordes budgetsförslag. Detta och många andra uttalanden t. ex. i skolfrågor etc. hade därför konferensen blott att godkänna eller förkasta. Sådant förarbete är nog nödvändigt, ty utan det skulle konferensen taga mycket längre tid. Men det blir stundom enformigt att blott få uttala sig om förelagda, färdiggjorda förslag. I allmänhet gåvo de ej heller upphov till några längre diskussioner, om man undantager förslaget att lämna *ett årligt bidrag till missionens gosskolverksamhet att förvaltas av synoden,* som utgöres av kinesiska församlingens 8 och missionens 8 ombud. Detta innebar ett steg i riktning mot att låta kinesiska församlingen *med* oss bära det ekonomiska och styrande ansvaret för våra skolor, vilket till stor del förut ensamt burits av missionen. De finnas ju, som frukta, att kinesiska församlingen ännu ej är mogen härför. Förslaget vann dock godkännande.

En annan fråga, som upptog mycket av konferensens tid, var skolkommitténs förslag till *omorganisation av vårt skolsystem* i överensstämmelse med ett nytt av regeringen för statsskolorna föreslaget system. Även detta godkändes, ja, konferensen vågade i tro och förlitan på Guds hjälp gå längre än kommittén kunnat föreslå. Det gällde, huruvida vårt manliga seminarium skulle förenas med andra missioners högre skolor eller utgöra vår missions egen skola. Skolkommittén fruktade, att med den utvidgning av arbetet, som blir en följd av regeringsförslagets godkännande, missionen ensam ej skulle kunna uppbära hela den stora organisationen. Den hade därför upptagit flera alternativ till samarbete med andra missioner. Men konferensen ansåg att missionen ej bör taga något sådant steg. Samarbetet skulle fortfarande inskränka sig till att andra missioners elever mottagas i vårt seminarium, även om man f. n. måste nedlägga någon avdelning därav.

Missionärskonferensens ordf. i mitten och sekr. t. höger.

Utom dessa förslag förekommo fria konferensfrågor d. v. s. sådana, som inlämnats av enskilda medlemmar, och vilka behandlats i sittande konferens.

Missionens ställning till K. F. U.M.-verk-

samheten blev nästa livliga diskussionsfråga. Diskussionen blev en återklang av den i hela Kina pågående diskussionen om K. F. U. M:s existensberättigande. Ehuru vår mission, icke likt flertalet amerikanska missioner genom en utveckling i övervägande social riktning kommit att anse K. F. U. M:s arbete överflödigt, så stod dock konferensen tveksam om vilken ställning den skulle intaga till densamma. Frågan väcktes genom en skriftlig begäran från Yünchengs K. F. U. M. om erkännande av densamma som en del av missionens kristliga verksamhet i Yünchengdistriktet. En kommitté tillsattes för att avfatta svaret.

Så fingo vi i kärlek och förståelse, och, jag måste erkänna, överhuvud taget även i stor enighet samråda om dessa Guds rikes angelägenheter.

Men konferensen består icke blott av förhandlingar. Den ger oss också ett tillfälle att som syskon umgås och lära känna och älska varandra samt alltmer stärkas i medvetandet om att vi arbeta för *ett* mål och under *en* ledare Jesus Kristus, även om vi stå på vitt skilda platser och använda mycket olika metoder. Det kan nästan ifrågasättas om icke dessa stunder till personligt samtal och tankeutbyte äro väl så viktiga som själva konferensen. De hjälpa att förena oss med varandra och med Kristus, utan vilken förening vår mission ej skulle vara vad den är. De gemensamma måltiderna i vår ordförandes gästvänliga hem och andra små bjudningar tjäna samma mål.

Må så varje konferens föra oss närmare varandra i kärlek och förståelse och närmare Honom, som är kärlekskällan själv.

—*n.*

Bedjen för missionärerna!

Skriven till missionärerna!

Elias Gud lever.

Av *Dagny Bergling.*

Våren bringar vind, regn, storm och sol med sig. Så har det varit för oss i Hoyang detta år.

I januari var bibelkurs för ledare, och vi fingo då tillfälle att vara tillsammans med dessa våra kära medhjälpare i Guds rike. Så kom februari med krig, flyktingar, arbete och mödor över nog, som räckte in i mars. Då hade vi glädjen att få vår mycket avhållna syster Ester Berg hit. I april började dopklassen. Fröken Berg och jag, som turade om med kvinnornas undervisning, gingo glada till dessa klasser och kanske ännu gladare därifrån, ty vad vi sågo av Kristusgestalten i dessa våra enkla systrar, de flesta komma mest från landsorten, gav jubelklang i hjärtat. Bland dopkandidaterna var också en, som vi hoppas få döpa till hösten. Hon lyssnar med hela sin själ till ordet. Glädjen vilar över henne. Ingen skulle kunna se, att denna kvinna förut varit besatt av en ond ande. Mycket styggt gick då över hennes läppar. Då hon kom till tron och ville följa Jesus, ropade anden i henne: »Var skall jag taga min boning? I 16 år har jag haft mitt tillhåll här». Nu fröjdar hon sig över att Jesu blod också renat henne från all synd och frigjort henne från ondskans makt.

Härliga himmelska budskap till syndare, full och fri frälsning i Kristus, som löser hedningarna från mörkrets bojor. Guds kärlek till världen, den förunderliga, djupa, stora. Ingen kastas ut, nåden är fri!

Första dagen i maj var vårt stormöte, då 24 blevo döpta. Ingen hjälp utifrån, men ovanifrån uteblev välsignelsen icke. Det var dyrbara dagar, då Herrens närhet mäktigt förnams. Söndag afton högtidlig nattvardsgång med 135 deltagare. Stor torka hade rått, vetet syntes torka bort, och folket var ängsligt. Hedningarna höllo fester och processioner, offrade och tillbådo i templet. Åter skulle stora tillredelser göras i templet. Min man bad mandarinen dröja några dagar, så skul-

le vi bedja till vår Gud. Efter nattvarden förenade sig hela församlingen i bön. Himmelen var stjärnklar, barometern steg, men vi fortsatte att bedja. *Elias Gud lever ännu!* Dagen därpå, då mötesdeltagarna skulle resa till sina hem, var regnet här, och sedan höll det på i åtta dagar, så att jorden fick rikligt. Allt står nu så härligt grönt. Gud är god. Han förbarmar sig över sin skapelse, prisad vare Elias Gud och vår Gud!

Nu i mitten av maj ha vi åter haft solsken från ovan. Min man måste till Hancheng för dopklasser och stormöte, men han hade inbjudit evangelisten Hsieh att hålla möten under 5 à 6 dagar.

Mötena började tisdag afton och höllo på t. o. m. söndag afton. Herr Hsieh ledde 3 möten varje dag. Vi hade då fullsatt hus med undantag av kvinnosidan. Vår kinesiske broder skonade icke. Han pekade på våra svaga punkter men visade ock hän till Kristus, som genom sin Ande kan förvandla oss, så att vi villigt avskilja oss och allt vad Gud givit oss till hans fulla, fria tjänst. Han använde många liknelser, som särskilt slogo an på kineserna. Åhörarna sutto som tända ljus timme efter timme och lyssnade till budskapet, som vår vän hade att frambära.

En man, som aldrig hört evangeliuni, kom med. Han hade i sin ägo en bibeldel. När han läste den trodde han och tog ut sina avgudar. I sitt hem läste han den för de sina. Nu vid mötena fick han mer klarhet och blev glad över att träffa andra, som hade samma tro som han. En evangelist har gått dit i dag för att vidare undervisa dem i Guds ord. Även en av soldaterna i staden besökte flitigt mötena och lyssnade med stor uppmärksamhet på vad som sades. Efter ett möte sade han sig vilja tro på och tjäna vår Gud.

Postmästarens fru och moder, som sedan oroligheterna i februari hava besökt våra möten, voro hela tiden med. Den unga frun sade sig vilja följa Jesus. Hon har gått i stadens skola i Sian, så hon läser ju fritt sin bibel. Dessa dagar skola icke hava varit förgäves.

I går, då herr Hsieh reste, följde gossskolans elever med flaggor och musik honom ut ur staden. Flickskolans elever kommo ut med lärare och lärarinnor. Vi sjöngo därunder på gatan: »Gud vare med dig tills vi möts igen». Folk strömmade till, och det hela var så högtidligt. Himmelen var så blå, och de vackra träden på gatan spredo sin härliga grönska över oss, där vi stodo. Fleras ögon voro tårfyllda. De kristna följde med långt på vägen. Gud give Kina många sådana män! Vi hade känt en fläkt från ovan.

»Låt nådens bud till alla föras!
Giv åt ditt rikes framgång fart.
Så att ditt lov dock måtte höras
från alla världens ändar snart.»

Dagny Bergling

FRÅN HEMARBETET

Minnen och hågkomster.

I berättelsen om huru Herren Jesus bespisade 5,000 män omtalas även, att lärjungarna efter måltidens slut hopsamlade 12 korgar överblivna stycken. — Huru underbart måste det ej hava varit för dem att sålunda få samla var sin korg full! Förrådet var ju innan bespisningen började så ringa, och nu hade icke blott den stora skaran mättats. Det hade också blivit ett värdefullt överskott.

Liknande synes mig ock den erfarenhet hava varit, som jag under sommaren fått göra. Jag har varit lik pilten med det lilla oansenliga förrådet, ja, även lik lärjungarna, som ej kunde tro, att det skulle räcka. Otron har dock kommit på skam. Gud har välsignat sina tjänares förråd, och jag tror vi alla vid mötenas slut fått

med oss var sin korg fylld med värdefullt innehåll. Jag tänker nämligen på den »korg», som vi vanligen kalla »minne». Innehållet däri är alltså minnen och hågkomster, och några sådana ville jag nu plocka fram ur »min korg».

Den 26 juni—2 juli hade jag förmånen få vara med på ett *gymnasistmöte i Smedjebacken* samt att där få tjäna med ett par missionsföredrag och några andra kortare anföranden. Det beredde mig mycken uppmuntran både att få lära känna ledarna för den fria kristliga gymnasiströrelsen och gymnasisterna själva. Intrycken från mötet äro både djupa och uppmuntrande. En underbar förening av ungdomsglädje och heligt allvar gjorde sig gällande. Vid stunder då glädjen fick fritt utlopp och uttryck voro ungdomarna de gladaste bland de glada, men samma ungdomar voro vid andra tillfällen gripna av heligt allvar och arbetade ivrigt på att vinna kamrater för sin Herre och Frälsare.

Även budskapet om yttre missionen vann genklang i gymnasisternas hjärtan. Därom vittnade till mig framställda frågor och uttalanden, som gjordes under personliga samtal.

*

Efter ett par veckors vila hade jag sedan förmånen få styra kosan upp till Norrbotten. Även där fick jag huvudsakligast röra mig bland ungdom. En *»Bibel- och Ungdomsvecka»* var nämligen anordnad i *Luleå 28 juli—3 aug.*, och till denna hade bl. a. även undertecknad kallats som talare.

Det blev ansträngande dagar denna vecka i Luleå. Vi gynnades av härligt sommarväder, men värmen gjorde nog att både åhörare och talare blevo trötta. Dock kändes knappast tröttheten, så länge mötena pågingo. Åtminstone voro åhörarna outtröttliga, då det gällde att höra. Kanske det mest utmärkande för mötena var, att man själv under desamma blev så liten, under det att behoven efter Gud och hans rikedomar blevo allt större och större.

Vi voro mestadels samlade omkring ämnen, som ledde tankarna in i Guds ord mera än de skildrade arbetet på missionsfälten. Missionstanken blev dock ej därigenom skjuten åt sidan. Snarare kom den med mera kraft, eftersom det var Guds tankar om missionen mera än människors som betonades. Vi fingo vara med om offerstunder, då synliga offer lades på Herrens altare. Vi fingo ock se tecken, som gåvo oss anledning tro, att personer framburo sig själva som levande, heliga och Gud välbehagliga offer.

Den 4, 5 och 6 aug. anordnades *liknande möten i Piteå*, och även där fick jag vara med. Även andra, som varit i Luleå, kommo dit, och likaså en stor skara från Piteå och trakten däromkring. Det var gripande se så många samlas trots den pågående höskörden. Intresset mattades ej heller eftersom dagarna gingo, utan växte snarare allt starkare och starkare.

Budskapen, som dessa dagar framburos, rörde sig så ofta om helig tjänst och kallelse därtill. Jag undrade därför, om ej Herren just nu har ett nytt förtroendeuppdrag i beredskap åt sina trogna vänner och skaffare i Piteå. Säkert gick på nytt Guds kallelse ut till unga och gamla. Säkert kallade han dem att på ett nytt sätt träda in i förbönens, offrandets och självutgivandets heliga tjänst. Blive den kallelsen tydlig och oemotståndlig!

På uppresan till Luleå fick jag göra ett *uppehåll i Boden* och där medverka vid ett möte. På hemresan från Piteå beredes tillfälle till ett liknande avbrott. Det var *kyrkoherde Gustavsson, Älvsbyn,* som kärleksfullt inbjudit till sin församling och där anordnat möten på fyra olika platser. Även dessa tillfällen till gemensam uppbyggelse omkring Gud och hans ord gåvo goda, uppmuntrande minnen och rik anledning till tacksägelse.

För hela den resan och för alla erfarenheter under densamma vill jag tacka Gud. De giva nämligen rik anledning att tacka Gud och fatta mod, ty de visa, att där behoven efter Gud bliva stora, där överflödar Guds rikedom. Hans kraft fullkomnas i vår svaghet. *M. L.*

Från Lärarinnornas Missionsförenings (L. M. F.) 25-årsjubileum.

Vad är L. M. F.? L. M. F. är en Guds plantering, som var till i Guds tanke, innan den såsom ett litet frö nedlades i ett människohjärta.

Sådan var begynnelsen.

Men den, hos vilken tanken såsom ett frö lades ned, fick i Kina under boxarupproret gjuta sitt blod. L. M. F. liksom invigdes med martyrblod. Och L. M. F. fick växa här hemma. Det var evighetsliv och livskraft från Gud i fröet. Det har rotat sig och vuxit till ett träd i kraft av lösenordet »Över hela jorden sträcke sig din ära». Att göra Guds ära känd över hela jorden efter den nåd Gud giver, är dess mål. Det har fått utplantera telningar i Danmark och Norge, och de växa med samma livets kraft, i samma anda som den första plantan.

L. M. F. (Lärarinnornas Missionsförening) räknar i Sverige omkring 2,750 medlemmar, lärarinnor, som, spridda över hela landet, hava slutit sig till L. M. F. på den gemensamma trons grund. Ty i L. M. F. frågas icke »huru tänker du?» utan »tror du, lever du i gemenskap med Gud?» Vill du vara med att hemma och ute på hednafälten verka för att över hela jorden Herrens ära må sträcka sig, kunskapen om hans frälsning göras känd? Och L. M. F. har 131 av sina medlemmar i aktiv tjänst på missionsfältet i Indien, Kina, Kongo, Ost-Turkestan, Syd- och Ost-Afrika, Egypten, bland Israel och i Lappland. De utgöra inemot fjärdedelen av alla svenska missionsarbetare. Av dessa underhållas 12 av L. M. F. Ett seminarium i Kina för utbildande av lärarinnor och bibelkvinnor underhålles helt.

Barnen här hemma i Sverige få lära känna missionen, arbeta för och älska den. Vad som genom »Snödropparnes» arbete kommer in har räckt till två missionärers underhåll.

Detta var nu litet om L. M. F. Till Herrens ära och Hans allena!

Föreningen är nu 25 år gammal och firade den 7—12 aug. sin 25-årshögtid, i samband med sin tionde konferens. Uppsala var denna gång samlingsplatsen. Förut ha tre konferenser hållits i Göteborg, en i Falun, en i Jönköping, en i Duvbo, en å Johannelund och en i Vadstena. Till konferensen i år hade omkring 460 deltagare anmält sig och av dessa hade de flesta kommit, så det var en stor skara, som samlades i missionskyrkan att hålla högtid. Första aftonen, sedan mötesdeltagarna under dagens lopp anlänt, hölls en bönestund.

»Lägg ut på djupet», ljöd maningsordet vid inledningen till dessa innehållsrika dagar. Varje morgon under konferensen började dagen med en bönestund, ledd av en närvarande missionär eller L. M. F.-medlem.

Första dagen talade missionsdirektor Brundin. »På Honom skall hans krona glänsa.» En missionspredikan om huru detta har hållit på att förverkligas alltifrån julnatten, då Herrens härlighet kringstrålade herdarne i Betlehemsängden. Simeon skymtade något av glansen, då han tog Jesusbarnet i sin famn och lärjungarna sågo något av hans härlighet, när de voro med honom på det heliga berget. Vi ha fått se långt mera än de av konungens kronas glans i de tusenden och åter tusenden av frälsta bland vårt eget folk och i hednafolkens omätliga värld.

Härefter hölls tal av fru Anna Peterson, som alltsedan L. M. F:s bildande i 25 år varit dess ordförande. En återblick på vägen som vandrats ända till stunden som nu var kommen — »giv akt på vägen, på stigen, där du vandrade åstad» — en blick framåt och konferensen förklarades öppnad.

Till ordförande valdes fru Anna Peterson, Göteborg, till vice ordf. fröken Edla Asklund, Uppsala, till sekr. fröknarna Alma Almén, Göteborg, och Ester Jonsson, Huskvarna.

Programmet var rikt. Se här ett axplock: »Bön och förbön i L. M. F.» — »Offervilligheten i L. M. F.» — »Vårt snödroppsarbete» — »De väntande» (En liten grupp som känt Guds kallelse till missionen) — »Arbetet bland seminaristrna».

»Det innersta i missionsgärningen» var ämnet för ett föredrag av missionär Erik Folke, »Läkarmissionärens betydelse» ett annat av docent Raquette.

Ett trettiotal av L. M. F:s missionärer, som f. n. vistas i hemlandet, voro närvarande och alla fingo tillfälle att frambära sina budskap, alla hjärtegripande rop från hednavärlden. Omväxlande ljusa och mörka dagrar, allt dock kallande, manande oss att träda till.

Ett bibelstudium, fördelat på tre aftnar över ämnet »Det kristna hoppet», lett av missionssekreterare Gunnar Dahlqvist, avslutade dagarnas förhandlingar, givande oss en andlig vilo- och vederkvickelsestund. Likaså den gemensamma stunden vid Herrens bord i den uråldriga domkyrkan, där de enskilda själarna släkte efter släkte sökt Herrens ansikte och åstundat hans frälsning.

Missionsoffer gavs även. Till två av de närvarande kom kallelsen att »gå ut» så starkt, att de gåvo sig själva och i pennigeoffer inkom över 10,000 kr.

Och så kom stunden, som var den sista i konferensen. Mycket hade blivit givet, mycket var beslutat och med känslan av att ha varit med Herren skildes man för att var och en för sig upptaga vardagslivets möda och gärning. Men man skildes med tacksamhet och med orden »vi ses igen».

Väl mötas icke alla deltagare mera på jorden, men på den mötesplats där alla de, som vandra *vägen*, en gång skola samlas och ingen saknas, där skola vi »ses igen».

A. A.

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Hemkomna missionärer.

Missionärerna *Carl* och *Ethel Blom* jämte dottern *Majastina* ankommo till hemlandet, efter en tids vistelse i England, d. 21 augusti.

Missionär Carl Blom lider sedan en tid tillbaka av en öronsjukdom, för vilken han i England undergått behandling av specialist. Det onda är ännu långt ifrån hävt, och det torde hända, att någon slags operation blir nödvändig. Absolut stillhet och vila är nu nödvändig. Vi bedja att få innesluta vår broder i missionsvännernas förböner, att Herren i sin nåd må hela vår broder och återgiva honom åt oss och det arbete där han så svårligen kan undvaras.

Fru Blom och dottern Majastina äro jämförelsevis friska och krya ehuru givetvis i behov av att få sina krafter stärkta.

Vi hälsa familjen Blom hjärtligt välkommen!

Utresande missionärer.

Biljetter äro beställda för missionärerna *Axel* och *Anna Hahne* samt *Maria Nylin* å den japanska ångaren *Hakusan Maru*, som avgår från London d. 25 okt. Med samma båt utreser fröken *Naëmi Andersson* fr. Jönköping, en syster till fru Ida Ringberg. Hon reser för att besöka sin syster och för att se missionsfältet.

Svenska skolans i Kina första realskoleexamen.

Den 26 maj var en stor bemärkelsedag för Svenska skolan i Kina. Realskoleexamen förrättades då för första gången. Följande elever avlade då denna examen: *Ingeborg Sandberg* (S. M. K.), *Nils Tånnquist, Gunhild Rydén, Helge Rydén, Gustav Tjellström* (S. M. F.).

Examen förrättades inför professor K. B. Westman, som är skolans inspektor.

Hemkommen skolelev.

Ingeborg Sandberg återkom d. 24 aug. till hemlandet frisk och välbehållen för att här forsätta sina studier.

Sommarens resor.

E. Folke har under sommaren medverkat vid ett flertal möten och kurser: vid

det stora ungdomsmissionsmötet i Holsbybrunn midsommar, Stockholms kyrkl. ungdomsförb. kurs i Solberga, Södermanland, Nordiska student- och gymnasistmötet vid Hagaberg, Södertelje, L. M. F:s 25-årsjubileum och fortbildningskursen för missionärer i Holsbybrunn samt vid missionsmöten i Västergötland och Småland.

Martin Lindén har medverkat vid Fria kristliga gymnasistförb. kurs i Smedjebacken, och vid bibelkurser i Luleå och Piteå, samt andra platser i Norrland.

Nath. Högman har varit med vid missionsmötet i Immanuelskyrkan, Malmö, och vid Östra Härads Ungdomsförbunds årsmöte i Vetlanda.

E. O. Beinhoff har haft förordnande att under sommaren uppehålla vice pastorsbefattningen i Riala, Roslagen.

Höstens resor.

De, som under hösten eller vintern önska besök av hemmavarande missionärer eller missionens hemarbetare, torde därom tillskriva missionens sekretariat. Skulle missionsmöten eller bibelkurser önskas, torde även en sådan önskan i viss mån kunna tillmötesgås.

Fru Inez Bölling,

som åtnjutit en tids tjänstledighet i och för sin hälsas vårdande, återinträdde i sitt arbete vid Missionshemmet på Duvbo d. 1 sept.

Förhärjande översvämningar.

Telegrafen mäler om att översvämningar, som medfört oerhörda förluster i människoliv och orsakat omfattande materiella skador, ägt rum i Kina. Det beräknas, att 15 miljoner människor haft känning av katastrofen. De härjade områdena äro Hunan, Chihli, Kiangsi, Fukien, Kwangtung, Shantung, Honan och Hupei. Omkring 2,5 miljoner pund sterling erfordras för att bringa nödig hjälp.

Man tror att de drunknades antal icke mycket understiger 50,000. Antalet husvilla torde uppgå till miljoner.

Så vitt vi veta har icke S. M. K:s fält allvarligare berörts av hemsökelsen.

Södertäljekonferensen

kommer denna höst att hållas under dagarna 24—26 september. Huvudtalare blir teol. dr A. C. Dixon från Amerika. Dessutom komma följande talare att medverka: Hovpredikanten Eskil André, missionsföreståndare E. Folke, pastor M. Fröberg, soldathemsföreståndare Viktor Johansson samt pastor K. L. Nordstrand. Möte för ordets förkunnare (varmed avses såväl fast anställda som frivilliga och missionärer) hålles tisdagen den 23 september med början kl. 11 f. m. Konferensbyrån i Södertälje öppnas den 12 september varifrån konferenskort å 2 kr. kunna erhållas mot postförskott. Uppgift torde även lämnas huruvida logis önskas genom konferensbyråns förmedling. Gemensamma måltider anordnas till ett pris av kr. 6: — pr dag inklusive drickspenningar.

FRÅN NÄR OCH FJÄRRAN

Den hemliga Sanjasi-missionen — så kallar man dessa hemliga Jesu lärjungar, som i Indien sammanslutit sig till en slags orden med asketisk riktning. Det är svårt att få närmare kännedom om dem; medlemmarna synas dock kunna räknas i tusental och äro spridda över hela landet. De föra sin sammanslutning tillbaka till den onämnde Jesu lärjunge som omtalas i Luk. 9: Och Johannes tog till orda och sade: »Mästare, vi sågo hur en man drev ut onda andar genom ditt namn; och vi ville hindra honom, eftersom han icke följde med oss.» Men Jesus sade till honom: »Hindren honom icke; ty den som icke är emot eder, han är för eder.» Medlemmar av orden skola finnas t. o. m. i moskéer och hindutempel. För några år sedan anmodades Sundar Singh att inträda i orden. Men han måste avböja, då orden ej öppet bekände sig till Kristus, vilket han ansåg vara en plikt för alla Jesu lärjungar. Orden svarade, att tiden därtill ännu ej vore kommen, då de skulle giva sig tillkänna för världen. Det förefaller, som om vi här skulle få en slags synkretistisk religionsbildning erinrande om de gamla guostikerna.

*

I de länder, som lidit mest under världskriget förekomma mäktiga evangeliska rörelser bland judarna. Man beräknar, att ensamt i Ungern 30,000 judar ha blivit kristna efter krigets slut.

*

Ett tecken till det växande intresset för de inföddas väl är, att man vid universitetet i *Kapstaden* upprättat en lärostol i afrikanska språk och antropologi, vilken kan bli av den största betydelse för såväl missionärernas som ämbetsmännens utbildning. Vid universitetet skola dessutom anordnas feriekurser för införande i afrikanernas språk och förhållanden i övrigt.

*

Från Ashante i Västafrika kommer meddelande om stora andliga rörelser. Omkring 15,000 negrer ha begärt att bliva döpta. Denna rörelse äger huvudsakligen rum på hela *Guldkusten*, och det omförmäles, att den wesleyanska missionen sedan 1913 döpt omkring 73,000. Man har blott alltför få missionärer för att taga sig an den stora skaran av nydöpta.

*

Från Ausa-Conoma meddelar pastor J. M. Nilsson, att översättningen av Nya Testamentet till kunama fullbordats.

*

Stor ordination. Över 20 nya missionspräster ordinerades vid det Norska Missionssällskapets generalförsamling i Stavanger den 23—28 sistlidne juni. Ehuru även det Norska Missionssällskapet kämpar med stora ekonomiska svårigheter — det har en kassabrist på 400,000 kronor — är det dock hopp om att några av dessa nya präster skola kunna utsändas innevarande år.

*

Religionerna i världen. Publikationen »The Outlook of the World to day» meddelar följande om antalet bekännare av de olika religionerna i världen: Kristna bekännare: protestanter 172 miljoner, romerska katoliker 273 miljoner, grekiska katoliker 120 miljoner; tillsammans 656 miljoner kristna bekännare. Konfucianer 301 miljoner, muhammedaner 222 miljoner, hinduer 201 miljoner, buddhister 138 miljoner, animister 158 miljoner, shintoister 25 miljoner, judar 12 miljoner, övriga 15 miljoner. Totalsumman 1,646,000,000, som utgör världens hela befolkning.

*

I Ungern ha myndigheterna på senaste tiden börjat en hänsynslös förföljelse mot en del icke katolska kristna. I byn Bogacs i grevskapet Borssod, cirka en mil nordost om Budapest, inträngde nyligen en trupp gendarmer och fängslade 40 bönder. Deras förbrytelse bestod i att de sammankommit för att läsa bibeln, sjunga psalmer och bedja tillsammans. Gendarmsergeanten lät offentligt piska dem för detta oerhörda brott. Samma brutala övervåld tillämpades även i grannbyn Noszvaj, där religiösa möten även hållits. »Förbrytarna» höllos fängslade i två dagar, varefter de släpptes med varning att aldrig mer inlåta sig på något »så farligt för staten».

*

Påven har nyligen utnämnt *två kinesiska präster* till ståthållare över två nya prefekturer inom romerska kyrkan i Kina. Det säges, att detta är första steget för förverkligandet av påvens plan att tillsätta infödda biskopar överallt, där kyrkan är väl stadfäst. I Kina har katolska kyrkan gjort stora landvinningar. Den har femtio distrikt under överinseende av europeiska biskopar och det rapporteras, att flera tusen kineser döpas varje år. Katolikerna göra anspråk på att ha omkring två miljoner medlemmar i Kina. Protestanterna ha endast en halv miljon.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under augusti 1924.

Allmänna missionsmedel.

1255.	»Gunnar»	10: —
1258.	»Ur Guds rika förråd»	10: —
1259.	Från 86-åriga Tant A., gm C. A., Vadstena	10: —
1260.	E. A., Vetlanda, till Nath. Engbäcks underh.	100: —
1261.	»Onämnd 2/8 24»	10: —
1262.	»28/7, tackoffer för Herrens bevarande nåd, Ps. 104: 4»	1,000: —
1263.	»2/8, tackoffer Ps. 71: 3»	500: —
1264.	Ps. 99: 5 till R. Andersons underh.	200: —
1266.	»Vid en gammal missionsväns bår», gm A. L., Uppsala	15: —
1267.	Från »Ö», gm M. S., Mora	15: —
1268.	E. J., Boden, till J. Aspbergs underh.	100: —
1270.	M. S., Jönköping	100: —
1271.	E. A., Norrköping	100: —
1272.	Insaml. inom söndagsskolan, gm N. H., Malmö	30: —
1275.	Ps. 23: 1	8: 25
1276.	G. K., Björköby	20: —
1277.	Från en gammal missionsvän i Skärstad	100: —
1279.	D. S., Trädet	5: —
1280.	H. & I. J., Göteborg	50: —
1283.	E. F., Kimstad	30: —
1284.	M. R., Prästnäs	40: —
1285.	Onämnd. Sjötorp, gm C. W. C., Leksberg	50: —
1286.	Norrbottens Ev. Luth. Ungdomsf., resebidrag	140: —
1287.	O. E. N—n	50: —
1288.	Koll. i Piteå 6/8	128: 60
1289.	D:o i Vidsele 7/8	17: 95
1290.	D:o i Tväråselet	17: 35
1292.	Missionsvänner i Stora Bölö, gm S. A., Mörlunda	50: —

1293. Influtna medel från »Senapskornets», Lidköping, auktion 450: —
1294. K. E., Uppsala, i st. f. blommor till lärarinnan Lotten Jacobssons begravning 5: —
1295. A. O., Norderön 50: —
1296. Ödeshögs syförening, fr. auktionen 11/10 23 200: —
1297. Koll. i Huskvarna 7/8 24 135: —
1298. D., gm N. M. O. 5: —
1299. A. H—g 10: —
1300. »Annie» 10: —
1302. K., gm N. H., Hörle 50: —
1303. J. G. A., gm d:o 10: —
1304. H. H., Stockholm 10: —
1305. Torsåkers Luth. Mfg 50: —
1306. D:o d:o 50: —
1307. Laxvikens Kristl. Ungdomsfören. 8: 67
1308. Linderås Kyrkl. Mfg 40: —
1310. L. L., Uppsala 50: —
1311. L. L., d:o, resebidrag 10: —
1312. A. K., Vetlanda 10: —
1314. E. H., Axvall, »i st. f. blommor på födelsedagen» 60: —
1315. »Moster M.» hos H—s 5: —
1316. Koll. på Husgärdet 75: —
1317. R—s, Uppsala, sparb.-medel 31: 65
1318. Kinesernas vänner, Värnamo 300: —
1319. A. N., Kalmar, »ett ringa tackoffer åt Herren» 5: —
1320. Missionsvänner i Hassle, till Hildur Andersons underh., gm S. A. 78: —
1321. Hassle Kristl. Ungd.-fören. från missionsfest i Brodderud 27/7 69: 70
1322. Boda S:a Missionsförsamling 50: —
1323. A. L., Skellefteå, offerkuvert, till E. Sjöströms underh. 30: —
1324. N. S., d:o, till d:o 20: —
1325. A. B., »veckoslantar», till d:o 8: —
1326. B. H., »för sålda rabarber», till d:o 5: 50
1327. »Senapskornet», Lidköping, »ytterligare fr. missionsauktionen» 150: —
1329. Till C. och E. Bloms underh.: Skede ungd.-fören., sparb.-medel 30: —, Nye d:o, d:o 100: —, Bäcksede d:o, d:o 30: 80, Korsberga d:o, d:o 39: 50, Holsby d:o, d:o 33: 85, Fiflekull d:o, d:o 15: —, Hvetlanda d:o, d:o 288: 73, Tjusthult d:o d:o 10: —, Korsberga 100: —, Hvetlanda 150: — Bäckseda 100: —;
Till M. Lindéns underh.: fr. Korsberga 50: —;
Till Judith Hultqvists underh.: fr. Mörteryd 200: —;
Till S. M. K.: fr. Holsby 200: —, Fiflekull 100: —, Karlstorps västra 10: — 1,457: 88
1330. G. L., offerkuvert, gm H. B., Hova 6: —
1331. »Särsk. tack» gm d:o 5: —
1332. »Herrens del» 50: —
1336. G. C., Björköby, »ett löfte åt Herren» 15: —
1337. En blomma vid grossb. P. A. Isaacssons, Sala, bår 10: —
1338. G. & I. T., Norrköping 100: —
1339. G. & I., d:o, »i st. f. blommor till fru Märta Johanssons bår» 50: —
1340. J. L., Rasbo 5: —

Kr. 6,647: 55

S. M. K:s Pensionsfond.

1265. »Mal. 3: 3» 50: —
1334. »Onämnd» 9: —

Kr. 59: —

Särskilda ändamål.

1256. E. J., Forsbem, till Yun-tongs i Honanfu underh. 10: —
1257. Ur hemförlovade lille Bengts sparbössa, till barnh. i Sinan, gm C. A., Vadstena 10: —
1269. K. V. m. fl. vänner, till F. Prytz, att anv. efter gottf. 25: —
1273. M. L., till barnh. i Sinan, gm H. A., Flisby 5: —
1274. L. S., Gessebo, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 20: —
1278. S. T., Sthlm, för bibelkv. Wang Tiao-si, Puchow, underh. 50: —
1281. Till tältverksambeten i Sinan, gm M. H., Björnö 50: —
1282. Vänner i Tålebo, sparbössemedel, till Yuen Yuin-shengs underh., gm F. F. 33: 87
1291. S. J., Luleå, till Chao Ching-changs underh. 100: —
1301. P. E. W., Djursholm, för evang. Sung Hsi-lien, underh. 60: —
1309. Från lilla Britta till barnh. i Sinan 1: 62
1313. »Ur lilla Mimmis sparbössa», till M. Ringberg för skolgosses underh. 7: —
1328. »Herren behöver dem», till barnh. i sinan, »för julmaten» 400: —
1333. »Ej förgätna av Herren», till barnh. i Sinan 10: —
1335. M. S., till Ringbergs för kvinnoarb. i Mienchib 80: —

Kr. 862: 49

Allmänna missionsmedel	*6,647: 55*
S. M. K:s Pensionsfond	*59: —*
Särskilda ändamål	*862: 49*
Summa under aug. mån. 1924 Kr.	*7,569: 04*

Med varmt tack till varje givare!

»Tjänen Herren med glädje, — — — tacken honom, loven hans namn.» Ps. 100: 2, 4.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. Norr 224 73.**

INNEHÅLL:

Missionens teori och praktik. — Tacksägelse- och böneämnen. — Från missionärerna. — Från hemarbetet. — Från Redaktion och expedition. — Från när och fjärran. — Redovisning.

Stockholm. Svenska Tryckeriaktiebolaget. 1924.

Med detta nummer följer som bilaga en rekvisitionsblankett för julkalendern "Hans Stjärna i Östern".

N:r 15. ÅRG. 29. 5 OKT. 1924. PREN.-PRIS 2:25.

REDAKTÖR: NATH. HÖGMAN.

Sista dagen.

Och levde jag min sista dag
just nu i dag,
visst sökte jag med allvar då
Guds välbehag,
och världens glitter och dess flärd
jag såge som förlust
mot himmelsk fröjd i dödens stund
och hem på himlens kust.

Och vore så min levnadsdag
med nästa timslag all,
visst vaktade jag då min själ
för halvhet och för fall,
visst gåve jag då noga akt
uppå min tungas tal,
då vore Jesus och hans kors
helt visst mitt enda val.

Din sista dag — o, skall den, säg,
väl finna dig beredd
att gå i bröllopssalen in
i bröllopskläder klädd,
och kommer den som nattens tjuv,
när minst du anar det,
säg, har du härlig visshet då
om himlens salighet?

Din sista dag — ack, livet ler
ännu, och du är ung,
och ingen väg syns törnig än
och ingen börda tung —
din sista dag är kanske den,
vars sol går ned i kväll.
Säg, går du då att evigt bli
bland ljusa änglar säll?

Edvard Lieven.

BETYDELSEN AV STILLHET OCH BÖN.

De människor, som levat rikast, skönast, mest Kristus-likt och till största gagn för sina medmänniskor, ha hämtat kraften därtill från stillhet och bön. Ju mer vi bedja, desto mer växa vi i Guds nåd.

Augustinus, som blev vunnen för Kristus genom sin moders böner, lägger den största vikt vid betraktelse och bön. Det var genom flitigt studium av Skriften och umgänge med Gud, som han utrustades för sin stora gärning i församlingen. Han sade: »Se, att lyssna till din röst är min glädje. Ditt ord skänker mig överflödande nöje. Giv mig vad jag älskar, ja, detta har du givit. Övergiv då icke dina egna gåvor och förakta icke grässtrået, som törstar efter himmelsk dagg.»

Thomas á Kempis vann sin djupgående kännedom om det andliga livet genom ett oavbrutet umgänge med Gud. Hans liv i självförsakelse, vaka och bön förde honom till djup helgelse och ren kärlek. Även han var en flitig forskare i de heliga skrifterna och ådagalade den största iver i bönen. Efter att hava förklarat sig villig att försaka allt för sin Herre, sade han: »Det är du, som givit vilja och förmåga att söka dig. För evigt vare ditt namn välsignat. O, Herre, du som bland alla dina nådebevis också har skänkt din oändliga kärlek åt mig, fallna varelse!»

Martin Luther var en man av helt annan läggning, men vi finna honom lika stark i sin tro på och ihärdighet i bön. Då han står mitt i sina jättelika uppgifter såsom reformator, säger han: »Jag har så mycket att göra, att jag icke kan nöja mig med mindre än tre timmar bön om dagen.» Det säges, att han var inbegripen i bön under det att riksdagen i Nürnberg hölls, och att just i det ögonblick, när det beslut fattades, som tillerkände protestanterna trosfrihet, sprang han ut ur det hus, där han vistades, och ropade: »Vi ha vunnit en stor seger!»

John Knox var stor som predikant men ännu större såsom en bönens man. Detta erkännes även av hans motståndare, och det säges, att drottning Maria yttrat: »Jag fruktar John Knox' böner mer än en här på 10,000 man.»

Det var ett innerligt umgänge med Gud, som skänkte general Gordon det mod, den kraft, den uthållighet och tjänstvillighet, för vilka han är berömd. Då han var stadd på sin expedition till Sudan, plägade han varje morgon låta en vit näsduk ligga utanför sitt tält under en halv timmes tid. Var och en visste, vad detta betydde, och ingen närmade sig platsen under denna tid. Intet budskap, huru viktigt det än månde vara, fick föras fram; alla i lägret visste, att Gordon var försänkt i bön. Häri låg hemligheten till hans ädla, osjälviska Kristus-liknande liv.

TACKSÄGELSE- OCH BÖNEÄMNEN

Höstmötet, s. 200.
De hemkomna och de utresande missionärerna, s. 200.
Ester Jonsson, s. 200.
Vänner som fått hembud, s. 201.
Bibelklasserna, De nydöpta, Skolorna, s. 201—203.
Arbetet bland fångar, s. 205.
Barnhemmet i Sinanhsien, s. 205. Oroligheterna i Hoyang.

Hur dåraktigt, om stråken och fiolen skulle högmodas över vad de göra! Och det göra dock så ofta vi människor: skalden, konstnären, uppfinnaren inom vetenskapen, fältherren; vi högmodas, och alla äro vi dock endast de instrument, på vilka vår Herre spelar. Honom allena vare äran! Vi hava intet att högmodas över.

H. C. ANDERSEN.

Muhammedanismen inom den gamla kristenheten.

Ur en artikel i Fosterlands-Stiftelsens *Missionstidning* av Nils Rodén meddela vi följande:

Att muhammedanerna vunnit framgångar i Frankrike är ej att undra på. I Paris har byggts en moské och ett muhammedanskt institut. Stadsfullmäktige i Paris ha skänkt tomt till byggnaden och donerat pengar som hjälp för dess uppförande. Muhammedanska scheiker, som komma till Paris, bliva högtidligen inbjudna till olika sällskap och akademier — och vinna anhängare för islam.

En hel rad tidningar äro utgivna med det syftet att agitera för islam. I Indien utgives på engelska åtskilliga sådana tidningar. Vi nämna här endast *The Review of Religions,* utgiven i Quadian, Penjab. — I Frankrike utgives tre betydande panislamitiska tidningar. I England (London) utgives bl. a. »The Islamic Review» och i Amerika (Chicago) »The Moslem Sunrise». —

Vi vilja då stanna något inför muhammedanernas missionsmetoder. — Allt som på något sätt kan förringa kristendomen drages fram. De peka på det ringa resultatet av de kristnas mission bland muhammedanerna. »Det är tid, Amerikas folk, att betänka kostnaderna för det ringa resultatet. Varför behålla dessa tjänare? De göra ingenting. De leva som lorder.* Men de äro en ständig källa till bråk icke endast för de folk, bland vilka de missionera, utan även för sina egna folk och regeringar! — Så talar »The Moslem Sunrise» i oktobernumret för 1923. — Negrerna söka vinnas på följande sätt. »Mina kära amerikanska negrer — as- salamo- alaikum (frid vare med eder). De kristna förde eder ut från edra hemland i Afrika, och då de kristnade eder fingo de er att glömma edra förfäders religion och språk — som var islam och arabiska. Ni ha prövat kristendomen under så många år, och det har visat sig att den ej är bra. — Lämna den nu. Anslut er till islam, det universella brödraskapets enda sanna tro, vilken på en gång borttager alla åtskillnader i fråga om ras, färg och tro...»

Man blir ej så litet häpen, när muhammedanerna förklara, att endast islam kan höja kvinnan. Från »The Islamic Review» (1923 s. 3841) anföra vi ett typiskt exempel. »Feministerna skriva på sin fana: Likhet för könen i alla avseenden. Men kunna de göra så och ändå förbliva trogna kristna. — Kvinnan under kristendomen är verkligen en beklagansvärd varelse trots all sin uppfostran och kultur. Om hon verkligen önskar befria sig från de bojor, som kristendomen pålagt henne; om hon önskar att bliva mannens like, då måste hon vända sig till islam, till Muhammed, som har gjort mera för höjandet av hennes kön än alla andra filosofer och reformatorer i historien tillsammans. — — Hindra icke edra kvinnor att komma till moskén.» Detta söka de få de engelska kvinnorna att tro. Det ytligaste studium av Muhammeds liv eller någon inblick i förhållandena i de muhammedanska länderna, där kvinnorna i allmänhet äro förbjudna att ens inträda i en moské, är alldeles tillräckligt att vederlägga dylika påståenden.

I olika variationer framhålles i de muhammedanska propagandatidningarna hur svårt det är att tro de kristna lärorna och hur lätt det är att bli muhammedan. I en tidning heter det t. ex.: »Islam lär er icke ställföreträdande lidande, ej heller lär den, att den mänskliga naturen är fördärvad. Muhammed hindrar ej att leva ett fullt liv här i världen; han säger, att världen är god; därför måste ni taga ut så mycket som möjligt av den.» —

Muhammed prisas och Jesus förringas. I sin strävan att draga ned Kristusgestalten ha de fått det bästa understödet av den liberala teologien. Det är egentligen

---

* Förf. anm. Jag har själv sett, hur knappt de amerikanska missionärerna i Egypten ha det och kan därför vederlägga detta påstående.

ohyggligt att tänka sig att i våra dagar moderna muhammedaner i sin fanatiska kamp mot kristendomen och evangelierna's Kristus hämta sina vapen från den liberala teologien. Muhammedanerna säga även öppet ifrån, att de liberala teologerna i grund och botten äro muhammedaner. Svårt blir det för dessa att fritaga sig från denna beskyllning. Gemensamt gå muhammedaner och liberala teologer i våra dagar till attack mot den kristna trons huvudsanningar. Kristi gudom, uppståndelsen, försoningen, människans syndafördärv m. m. förnekas av båda.

Dr S. Zwemer, en av de främsta kännarna av den muhammedanska världen i våra dagar, har ett märkligt yttrande angående detta problem. Han framhåller, hur den liberala teologien står t. o. m. lägre än ortodox islam. Jag citerar till slut honom: »Den liberala teologien har ett ringare teologiskt innehåll än ortodox-islam. Den förnekar undren, islam erkänner dem. Den förnekar en speciell inspiration av Guds ord, islam erkänner det. Den förnekar kroppens uppståndelse, islam tror därpå. Den förnekar Kristi syndfrihet, islam håller fast därvid. Hur kan det bli ett utflöde från ett lägre plan till ett högre annat än på artificiell väg». Något liknande yttrade även den bekante orientalisten dr Lepsius på muhammedankonferensen i Cairo år 1906.

Nils Rodén.

Gud vill hålla sitt folk i ödmjukhet och beroende av honom själv, och därför giver han dem ej ett förråd av nåd för längre tid, utan han skiftar ut den för varje dags behov, på det vi måtte bliva nödsakade att ständigt vara på resande fot mellan vår egen tomhet och Kristi fullhet, vår egen vanmakt och Kristi kraft.

J. R. Macduff.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Höstmötet.

S. M. K:s höstmöte äger, v. Gud, rum i Stockholm söndagen den 12 oktober enligt följande program:

I Betesdakyrkan, kl. 11 f. m. Inled. av ordf. i S. M. K. överste *A. Dillner*.

Predikan av missionär A. Hahne. Solosång av dir. *Edw. Skoglund*. Avslutning av missionsförest. *Erik Folke*.

I Stadsmissionens lokal, Stortorget, kl. 6 e. m.

Välkomst- och avskedsmöte då de hemkomna missionärerna *Carl* och *Ethel Blom* samt de utresande *Axel* och *Anna Hahne* samt *Maria Nylin* komma att tala.

Mötet ledes av vice ordf. i S. M. K. överingenjör *K. G. Magnusson*.

Efter mötet gemensam tesupe. Anmälan om deltagande i tesupen bör ske helst före lörd. d. 11 okt. till S. M. K.:s Exp. Tel. 44 59, Norr 224 73.

Missionär på hemresa.

Missionär *C. J. Bergqvist* meddelar, att han hoppades få avresa från New York till Sverige d. 8 okt.

Avskedsansökan.

har insänts av fröken *Ester Jonsson* enär hon d. 5 okt. ingår äktenskap med sekreteraren i Helgelseförbundet, missionär Gust. Fredberg och därmed lämnar S. M. K:s tjänst.

S. M. K. står i stor tacksamhetsskuld till fröken Jonsson för hennes trogna och dugande tjänst. Denna kom de sista åren att bliva knuten till Svenska Skolan på Kikungshan och det grundläggande arbetet därstädes. Att fröken Jonsson med kärlekens band blivit innerligt fästad vid S. M. K. framgår av hennes avskedsskrivelser. Hon »tänker med smärta och djup saknad på skiljsmässan», »men i den kamp som utkämpas i bönens värld vill hon hädanefter som hittills stå med». Säkert vilja

S. M. K:s vänner också komma ihåg vår syster i dagar som komma. Vi tillönska henne och hennes blivande make Guds rikaste välsignelse.

Vänner som fått hembud.

»F. d. folkskolläraren *Johan Johansson*, Uppsala, ingick på sabbatsmorgonen d. 6 juli 1924 i sin Herres ro efter en nära 89-årig pilgrimsfärd.»

Så tillkännagavs denne vår vördade väns hemgång. Det var en sällsynt ljuvlig sabbatsfrid över vår åldrige vän — på en sabbatsmorgon fick han ock ingå i sin Herres vila. Pilgrimsinnet var ock hos honom utpräglat. Hela hans liv var en andlig pilgrimsfärd. Han hörde till de i anden fattiga vilka himmelriket hör till. Till staden därovan stod hans längtan.

Missionen hade ett varmt rum i hans hjärta. Sedan år 1903 var han ombud för S. M. K. I stället för kransar och blommor ville han att gåvor skulle givas till missionen.

Frid över hans minne!

*

F. d. kyrkoherden *Aug. Lindström*, Stockholm, har ock i den höga åldern av omkr. 90 år fått sluta sina dagar.

Kyrkoherde Lindström var i yngre dagar en verksam arbetare för Israelsmissionen och dess föreståndare. Kyrkoherde L. har sedan tjänat som en ordets predikare dels i Värmland dels i Hälsingborg. Ombud för S. M. K. har kyrkoh. L. varit sedan 1907. Med tacksamhet minnas vi hans kärlek till vårt arbete och hans hjälp däri.

*

Fröken *Hedvig Dillner*, Nora, som varit ombud för S. M. K. sedan år 1905, har ock för några veckor sedan fått sluta sina dagar. Fröken D., syster till S. M. K:s ordf., överste Dillner, var väl insatt i missionen och bar den i trofast kärlek på sitt hjärta samt sökte troget tjäna dess sak. Hennes minne lever i välsignelse.

Ur missionärernas rapporter.

David Landin skriver angående verksamheten i *Yünçhengdistriktet* bl. a.: »Det synes mig så oerhört stort, att Gud fått föra sitt verk framåt trots vår svaghet och oförmåga och trots att fiendens motstånd varit så starkt. Jag tänker särskilt på tältverksamheten vid det kinesiska nyåret, som vi fingo bedriva både i Yünçheng, Ani och Hsiahsien. Särskilt på den första och den sista platsen fingo vi erfara, att Guds Ande överbevisade om synd och dom samt förde till avgörande för Kristus.

Efter denna såningstid följde en tid av vad vi skulle kunna kalla bevattning. Våra evangelister och bibelkvinnor reste då omkring och höllo bibelklasser på de platser, där tältet varit. Icke mindre än 5 sådana bibelkurser höllos och pågingo en vecka på varje plats. Därvid besannades ordet, att den som vattnar andra varder ock själv vattnad. Efter varje kurs kände vi nämligen, att, ehuru ledarna nog voro trötta av arbetet, de dock voro glada och uppfriskade till sin ande.

Bibelkurserna voro just över, då dopklassen skulle börja. Dopakten förrättades vid församlingens stormöte 2—4 maj därvid 21 män och kvinnor döptes. Det var det största antalet hittills på en gång döpta i vår församling i Yüncheng, och vi kände alla, att Gud välsignat oss och vårt arbete.»

*

Aug. Berg skriver bl. a. om arbetet i *Chiehchow*: »Jag bevistade de tre vårstormötena i Chiehchow, Chintowchen och Yhsiang därvid några personer från de två sistnämnda platserna döptes. Tältverksamheten har pågått och har tydligen fått vara till välsignelse. Tvenne kinesiska kristna ha fått denna verksamhet på sitt ansvar. Ofta biträdas de av frivilliga krafter. Till synes har verksamheten i köpingen Chintowchen gjort de största framstegen.»

*

Oscar Carlén talar i sin rapport först om möten, vilka förut omtalats i vår tidning, och berättar sedan bl. a. om reparationsarbeten, sjukvård, skolarbete och andra uppgifter varigenom våra vänner där hållas i ivrig verksamhet och Guds verk föres framåt.

*

Verner Wester skriver bl. a. angående arbetet i *Ishih* och *Puchow:* »På eftervintern fortsattes den under hösten påbörjade tältverksamheten, ett arbete, som Gud så tydligt bekänt sig till och välsignat. Denna gång stannade vi dock en hel månad på de olika platserna för att än bättre nå och komma in bland folket i angränsande byar. Vår Guds goda hand var ock över oss så att vi vunno folkets bevågenhet. Tillslutningen till dagarnas olika möten var ock uppmuntrande stor. Den direkta och synliga frukten hoppas vi få skörda så småningom.»

Missionär Wester talar även om ett par mera omfattande resor över hela området, som han fått göra. Den första resan företogs strax på nyåret för en veckas bibelstudium på varje plats och den senare på våren för stormötens hållande. Båda resorna voro på det hela taget uppmuntrande. Vid de på de båda huvudstationerna hållna mötena avskildes under bön och händers påläggning evangelisterna Chang Tien-si (»Himlagåvan» kallad) samt Hai Tso-tung som församlingsäldste i Ishih och Hsieh Pao-chen i Puchow. Missionär Bergqvist hade kommit till den förstnämnda platsen och missionär Berg till den andra för att tillsammans med församlingens förutvarande äldste biträda vid dessa heliga handlingar.

*

Hugo Linder berättar också i sin rapport rörande arbetet i *Puchengdistriktet* om tältverksamhet, som bl. a. resulterat i öppnandet av en ny predikoplats. Han skriver bl. a.: »Evangeliska möten ha under kvartalet hållits i Hsiao-i under 4 dagar och i Hua-chow under 8 dagar med evangelisten Hsie som huvudtalare. Dessa möten ha givit gott resultat i det många som annars icke besöka våra möten kommit med. I synnerhet var detta fallet då Hsie under 4 dagar predikade i tältet i staden, där det uppsatts. — — — Såsom ett allmänt intryck av verksamheten kan sägas, att de troende nu visa sig bättre förstå församlingens uppgift, och att deras villighet att giva är berömvärd.»

Nath. Engbäck skriver bl. a. från arbetet i *Honanfu* och *Sinan:* »En blick tillbaka på det gångna kvartalet är ägnat att stärka oss i den förvissningen, att det är 'icke med makt och icke med kraft men med Herrens Ande', som seger vinnes. Vi

Predikotält. *Foto O. Svensson.*

kunna prisa Gud för hans hjälpande och välsignande hand, som vilat över oss och vårt arbete för honom.

En stor glädje bereddes oss genom ett besök av en man vid namn Shen i samband med stormötet i Honanfu. Han är en f. d. affärsman, som fått lagt på sitt hjärta att resa omkring och frivilligt tjäna i evangelium. Hans budskap till oss formade sig huvudsakligen i personligt vittnesbörd om Herrens ledning med honom, vilket helt säkert var till stor hjälp för många. Hans helgade liv gjorde dock kanske ett ännu djupare intryck än hans ord. Det faktum att han lämnat en inkomstbringande sysselsättning för att frivilligt tjäna Herrens sak och att han som lön därför utfått mycken andlig välsignelse av Gud var något som ej kunde förfela att göra intryck på kineserna. Det var också ett dyrbart vittnesbörd om huru Herren förmår vinna seger i hjärtana även över Mammon, som annars så ofta härute visar sig äga en fruktansvärd makt över själarna.

Den evangelisatoriska verksamheten har pågått oavbrutet, och de familjer äro ej få, som fått höra livets ord. Mer och mer se vi betydelsen av personligt själavinnarearbete. Kanske är det en brist i vårt arbete, att vi ej ge den tid och kraft till den enskilda själavården, som vore behövligt. Men det är å andra sidan svårt att kunna räcka till för allt. Erfarenheten har visat, att där vi kunnat ägna oss åt de enskilda personerna, där har en fördjupning skett i det andliga livet. Något av detta hade vi tillfälle att konstatera vid ett besök vid en av våra nyligen öppnade utstationer, där en person givit nästan hela sin tid åt att hjälpa de troende på platsen.»

*

Nils Svenson, berättar om ivrig verksamhet i *Tungchowfudistriktet*. Familjen Svenson är sedan slutet av mars bosatt i Tungkwan och har där varit sysselsatt ej blott med direkt missionsarbete utan har även fått tjäna med att härbärgera och hjälpa missionärer, vilka rest genom denna plats, som ligger vid stråkvägen till Shensi och Kansuh.

*

Vi vilja sluta dessa utdrag genom att anföra ännu ett citat: »Tanken på Herrens omsorg om oss under det gångna kvartalet ger oss hopp för dagar, som komma. Det är tryggt att i fortsättningen få följa honom, som drager ut segrande och för att segra, och det är stort att få se andra, allt fler och fler, fylkas under hans korsbanér.»

*

En söndag i Yüncheng.

Av *Morris Bergling*.

Förra söndagen var en minnesrik dag. Fem engelska missionärer voro på besök under genomresa till Kansu, den mest avlägsna provinsen i det egentliga Kina. Fyra av dessa våra gäster voro för första gången på väg inåt landet. Den femte var den kände missionssekreteraren i London, mr John B. Martin, sedan 1908 föreståndare för hemmet för manliga missionärskandidater. Både missionär Landin och jag ha under vår vistelse i London i mr Martin haft en värderad husfar och vän. Av de fyra nya missionärerna kommo två från England och två från Australien.

Söndagen började med vår vanliga morgonbön, som på söndagarna gärna formar sig till en sångstund med samtal om Guds ord — och bön. Det är härligt att få sjunga den ena sången efter den andra och uppfriskas av dess andliga innehåll — en engelsk sed, som borde användas mera hemma i Sverige.

Strax efter kl. 10 började de många söndagsskolklasserna. Man frapperas av, att även gammalt folk infinner sig till dessa gudstjänster. En klass är för lärare och evangelister, en för kristna män i allmänhet, en för kvinnor särskilt och fyra —fem klasser för skolelever. (Kvinnorna äga ju oftast ej någon skolunderbyggnad och äro ovana att röra sig med även de enklaste abstrakta begrepp. Kvinnorna

behöva därför all den hjälp, de kunna få. Det är våra systrars uppgift att på detta sätt under uppoffrande kärlek och stort tålamod leda sina kinesiska systrar in i Guds ord.

Vid halv 12-tiden är det »stor gudstjänst». Man kan ej alltid börja så punktligt, ty man måste rätta sig efter kinesernas ankomst. De flesta ha ännu ej några klockor. Är det vackert väder, komma de tidigt, är himmelen mulen, blir det sent. Regnar det komma de kanske ej alls. De ha ej heller lätta vägar att gå som vi hemma i Sverige. Gatorna här uppe på vårt fält — om man kan kalla dem så — äro mycket sällan stenbelagda. Vid regn likna de mest lervälling. Kommer ett häftigare skyfall, kan »gatan» förvandlas till en flod. Man får hoppa mellan sophögar och andra förhöjningar för att komma fram. (Det står ännu livligt för mig, när jag vid sex års ålder var vittne till en sådan gatuflod just här i Yüncheng utanför kapellet. Och härom dagen upprepades denna syn.) Det hör ej till sällsyntheterna vid sådana tillfällen, att de små kinesiska träskorna fastna i leran.

Det är alltså en ingalunda lätt sak att komma till gudstjänsten i rätt tid. För att ej tala om andra och djupare svårigheter: den hedniska omgivningen, som har full vardag...

Denna dag talade missionär Berg för första gången efter sin återkomst till Kina. Det märktes i församlingen, att det var en gammal kär vän, som de nu åter lyssnade till.

Därefter framträdde mr Martin, vår engelske gäst. Hans dialekt var litet främmande för kineserna. Men hans medryckande framställningssätt gjorde nog tankeinnehållet begripligt för de flesta. Han illustrerade talet med en händelse från Amerika. En gosse ville äntligen få höra Moody predika men vägrades tillträde till den till trängsel fyllda salen. Han sprang då runt huset till en bakport. Den var låst, men en man kom snart, och pojken fick omtala, vad han önskade. »Håll mig i rockskörtet, så skall jag låsa upp och hjälpa dig in», sade mannen. Pojken var mycket glad över denna lösning. De kommo fram till talartribunen. Även där var det trångt. Det fanns dock en liten plats ledig mellan de tätt packade skarorna. Där satte han sig helt förnöjd. Slutligen framträdde Moody för att

Kapellet i Yüncheng.

tala. Men vad ser då gossen om ej den man, som hjälpt honom att komma in i salen, och som han hållit i rockskörtet. Hans glädje kände inga gränser.

Här slutade Mr. Martin berättelsen. Han tillämpade nu denna liknelse på Honom, som förmår leda, hjälpa och glädja oss, om vi blott hålla oss tätt till Honom.

Mötet skulle avslutas med en sång. Men knappt var den avsjungen, förrän en gammal man vid dörren reser sig och beder att få säga några ord. Guds ande hade rört vid hans hjärta. Han måste dela med sig av sin lycka. Med stapplande steg går han fram stora gången och ställer sig nedanför talarstolen. Det var ej många ord, som yttrades, men det var en allvarlig maning till alla som hört om den lille gossen och pastor Moody, en maning att helhjärtat lämna sina liv i Kristi tjänst och följa Honom i spåren.

Efter gudstjänsten följde dop av två unga, en man och hans hustru. Missionär Landin officierade både vid dopet och den därpå följande högtidliga nattvardsgången.

På e. m. besökte ett par av våra gäster fängelset, där missionär Bergquist tolkade flera av de nyutkomna missionärerna. Det är en underlig syn att se framför sig hundratals kinesiska fångar. De sitta där i det fria på huk med fötterna sammanlänkade med kedjor. Jag skall sent glömma den gång, jag först kom till ett kinesiskt fängelse: att höra detta rasslande av kedjor och se en lång ström på flera hundra fångar sakta skrida fram över fängelsegården för att samlas till gudstjänst. Jag såg framför mig bilden av ett hednafolk, länkat i kedjor — syndens och hedendomens band. Men detta folk var också på väg mot — frälsningen. De samlades till gudstjänst. Vilken hjärtegripande bild är ej detta av Kinas nöd. Men — frälsningen — Förlossaren har ock kommit till detta folk. Är *du* med om att göra Kristus känd för detta folk i bojor?

Tre av våra gäster besökte K. F. U. M., som bjöd på föredrag av själva mandarinen för hela södra Shansi, en lärd kines av gamla stammen. Mandarinen lät emellertid vänta på sig. Närmare 2 timmar förflöto innan han anlände. Och även då kunde föredraget ej hållas. Mycket är ännu kvar av den gamla etiketten bland äldre tjänstemän. Mandarinen skulle presenteras för oss alla, språka litet med var och en, bjudas på te m. m., allt under det auditoriet satt i väntan på att mötet skulle börja. Både inför oss och publiken beklagade han, att tiden ej medgivit honom att förbereda sig. Han talade dock utan koncept och tycktes fullt behärska sitt ämne: »Sättet att vinna den sanna friheten». Mandarinen är ej kristen. Vi fingo höra en lärd kines utveckla ämnet efter äkta kinesisk-filosofiska tankelinjer. Vad är vishet, frågade talaren. Det är ej bokkunskap utan att handla och leva rätt. Vad är att leva rätt? Jo, att följa samvetets röst. I varje människa finnas två hjärtan: det själiska och det andliga. Om man följer samvetet, undviker man många faror, mycken oro och vinner frid. — Ej ett ord nämndes om Kristus, men mandarinen gick så nära vårt kristna tänkesätt han kunde utan att anses ha svikit sin hedniskt filosofiska uppfattning.

Ack, måtte Kinas lärde snart fatta, att den sanna visheten endast vinnes genom Honom, som ensam är vägen, sanningen och livet.

*

Från barnhemmet i Sinanhsien.

Kära missionsvänner!

Ofta tänker jag: »I dag skall jag skriva till 'Sinims Land'». Men inte ens den tanken har kunnat bli till verklighet ännu mindre då hoppet att kunna besvara de enskilda brev, som jag önskar och varit pliktig att besvara.

Vi få emellertid lämna det som ligger bakom och i dag ber jag särskilt att få frambära mitt tack till eder alla kända och okända för eder ständigt växande kärlek till oss stackare, som kineserna bruka säga. Nå väl, med alla våra brister och fel få vi vända oss till Herren

som kan avhjälpa och tillrättaställa allt både åt oss själva och åt andra.

Det har varit nog så svåra problem att lösa under de gångna sex månaderna, men varje gång har Herren klarat upp det åt oss evad det nu gällt rent personliga förhållanden eller arbetets väl. »Han har låtit sig finnas.»

Det har varit torrt tills i går, då ett härligt regn föll som gör det möjligt att så. — Hoppas nu att sjukligheten, brödbristen och ångesten hos mången skall upphöra. Herren give det! Nu efter regnet är det svalt. Den av våra kvinnor, som måst vara i sitt hem för att se till de sjuka, har återkommit. Därmed har jag blivit fri för annat arbete. Ehuru jag inte kan få dela syskonens på Kikung eller Shui-iu upplevelser, så hade jag ledigt vid konferensen och känner mig stärkt och glad.

Barnen ge oss stor glädje och vi våga hoppas att de med tiden skola göra en insats i arbetet för Guds rike. Vår minsta är nu tre veckor. Hon måste ur vägen. Förgiftningsfall mycket vanliga sista tiden. De äldre syskonen inom familjerna tro sig ha enda rätten att leva. Uppskakande fall ha förekommit denna sommar. Arbetet är på det hela nog mera uppmuntrande än tvärt om och vi få tacka Herren även för de enstaka omvändelser som förekomma. Må vi inte förtröttas.

»Fastheten verkar hopp, och hoppet låter oss icke komma på skam», Rom. 5: 5.

Eder
Maria Pettersson.

*

På det att elden på altaret ej må slockna.

Av *Rob. Bergling.*

Att tänka på att få leva i ro i dessa trakter har för länge sedan utgått ur våra beräkningar. På sin höjd kunna vi hoppas på inre ro och stillhet, sådan, som är frukten av ett helt och förtröstansfullt överlåtande åt Herren, hans beskydd, omsorg och ledning.

Redan sedan några veckor tillbaka har

vår vulkan uppkastat rökmoln,

varav vi förstått att utbrott förestod. Först fingo vi höra, att flera avdelningar av den sistlidne februari härifrån utdrivne generalens trupper, vilka sedan blivit upptagna som den segrande armens reguliera trupper, hade gjort revolt och begivit sig iväg till sin forne chef, general Kao, vilken höll sig gömd bland bergen. Därpå fingo vi höra att Kao på nytt samlat en ansenlig här, med vilken han dragit tämligen nära inpå sitt forna fäste, Peh-shui-hsien. Vidare fingo vi höra och bevittna, att de härifrån utdrivna soldaterna, som sedan den tiden varit förlagda 10 kilometer härifrån, efter en konstigt tillformad överenskommelse militärledarna emellan, för något över en vecka sedan marscherade in i vår stad, som ock att spänningen emellan dem och den här kvarlämnade segerhären är mycket tillspetsad. Slutligen få vi se de bättre ekiperade affärerna här i staden packa samman sina varor och köra dem ut ur staden av fruktan för plundring.

*

Under dessa förhållanden skulle vi hava stormöte i Chenghsien för en vecka sedan. Allvarligt övervägde jag, om vi skulle våga resa dit eller ej. Några dagar förut hade jag rest för att inspektera arbetet vid stenbrottet, 13 kilometer härifrån, vilket vi bedriva med internationella nödhjälpsmedel. Sedan stenarna utbrutits ur klipporna och formats, ämna vi uppföra en bro på vägen till Tungchowfu. För övervakandet av detta arbete bär jag närmast ansvaret. För dessa stenarbetare hava vi upprättat söndagliga gudstjänster, till vilka en rätt stor skara av de närmaste byarnas befolkning infinna sig, med den påföljd, att vi redan räkna åtskilliga sökare bland dem. För att hjälpa de intresserade kvinnorna lämnade jag vår äldre bibelkvinna efter där några dagar, eller tills vi skulle resa till Chenghsien-mötet. Detta fastän vi hörde att

trakten härjades av rövare och vilda djur. Under de få dagar hon stannade i byn, bet vargarna ihjäl ett 10-tal yngre personer, och rövarna kommo och överföllo byn, sköto till döds tre personer och sårade flera.

Sådana äro de omständigheter under vilka vi här få utföra vårt by- och utstationsarbete.

Ej så litet osäkra om utgången reste min hustru, Martin och jag till Chenghsiens stormöte. Fastän mitt i högsommaren hade ej litet folk infunnit sig. Herren gav oss dock det mest svalkande väder, vi kunnat vänta oss utan regn, och mötet måste betecknas såsom gott. Stadens högsta dignitärer uppvaktade jag ock, och alla gjorde återvisit. Men ej så litet kusligt kändes det att uppvakta och taga emot återvisit av den världsberyktade »Lao Yang-rens (»Den gamle utlänningen») officerare. Vår provinsguvernör har upptagit som reguliera soldater omkring 3,000 av denne grymme mans följe. 1,500 av dem fingo taga del i kriget mot Chenghsien och Peh-Shui, och som de utgjorde förtrupperna utplundrade de efter intagandet båda dessa städer, innan högre officerare av ädlare sinnelag hunnit fram. Endast Evangeliesalarna blevo i båda dessa städer skonade, och härför tackade jag översten under min uppvaktning. — Omkring 700 av dessa rövarsoldater förlades nämligen i var och en av de intagna städerna.

I Chenghsien stannade vi icke längre än till mötets slut på tredje dagen. Jag förnam, av vad jag såg och hörde, att atmosfären var sådan, att vi gjorde klokast i att icke denna gång fördröja oss där. Vår bibelkvinna, som har sitt hem på orten, ville likväl besöka det. Hon hann dock ej mer än till sin hemby, förrän Cheng-hsientrupper kommo och slogo sig ned där. Kort därpå uppenbarade sig trupper, som gått i förbund med general Kao, och så bröt elden lös. Först stod striden om den präktiga stenbron över Lo-floden, som general Kao byggt. Men Kaos folk drevo Lao-Yang-rens folk tillbaka ända till Cheng-hsiens västra förstad. En major stupade därunder och bars hem död. Fyra kaptener och lägre officerare sårades svårt och buros hem till Cheng-hsien. Flera vagnslaster med sårade soldater kördes också hem. Hundratals soldater stupade, och den medförda ammunitionen förlorades.

Vår bibelkvinna, som därunder vände om till Cheng-hsien fick delvis resa fram under de smattrande gevärssalvornas räckvidd. Framkommen till staden fann hon portarna stängda, och kunde ej komma in förrän påföljande dag, d. v. s. i dag på morgonen. Hennes son, som i går gick för att hämta hem sin mor, kunde ej få hyra djur att föra hem henne med, ty militärerna, som kommo som en flod från Tungchowfu till undsättning, lade beslag på alla fortskaffningsmedel de kunna uppdriva. Sonen kom därför i dag hem och begärde, att vår mula skulle få hämta modern.

I vår stad jäser det.

Skott på skott avlossas i olika stadsdelar och då man frågar efter orsaken, blir svaret: »Gevären avprovas!» — General Kaos överste Lei, som i februari försvarade denna stad, och först överlämnade den, sedan han av guvernören blivit officiellt utnämnd till Kaos efterträdare, ligger här fortfarande, och har förutom sin livvakt på omkring 70 personer, omkring 1,000 män. Och dessa, ehuru nominellt guvernörens folk, sägas med hela sitt hjärta höra Kao till. General Ma — en gammal ärkefiende till Kao — som övertog staden av Lei, ligger här också med omkring 1,000 man, ett kulsprutekompani och sina åtta hustrur. Själv har han med hustrur och frillor bott i fem intill varandra gränsande fina gårdar i staden, ur vilka han vid hitflyttningen i mars utdrev husens ägare och hyresgäster. För två dagar sedan har han emellertid med ett par av sina hustrur flyttat in i den förut av oss eftertraktade »Saltgården». Så det säges, att han vill bo i skydd av »Fu-in-tang» (Evangelisalen). Underligt att dessa f. d. rövare kunna visa Fu-in-tang sådan tillit. Väl vore dock, om de finge lära känna Fu-in-tangs mäktige Gud!

Med spänning vänta vi nu att få höra om utgången av kriget i Cheng-hsien. Ryktet går, att Kao själv har omringat och beskjuter Peh-Shui. Intager han Peh-Shui, så kommer turen till oss.

På grund alltså av ställningens allvarliga läge gjorde jag en hemställan i går afton till alla i hemmet att taga tillfället i akt och fly ur staden, innan vi blevo inneslutna, om de kände det så. Men resultatet av överläggningen blev: »Om ej Far och Mor resa, vilja inte heller vi resa».

»Här äro vi alltså nu och kunna icke annat!»

Herren hjälpe oss!!

Hoyanghsien, Shensi den 22 juli 1924.

*

Skördedagar i Tungchowfu.

Av *Hanna Wang.*

Vårt vårstormöte hölls i år 9—12 maj, men som just de dagarna det välsignade vårregnet föll, som räddade största delen av vårsäden, kunde ej så många som vanligt komma till högtiden. Somliga kommo dock åkande, men några från landet kommo gående något över en halv mil i lersörjan, bärande med sig skor och kläder, som de sedan kunde få taga på sig, när de kommo fram.

Alla dessa voro sökare från en by, där tältet i höstas var uppslaget, och några av dem hoppas nu vid höstens stormöte få förenas med församlingen. Det var glädjande att vid vittnesbördsmötet höra flera av de nydöpta, som sade sig ha blivit vunna för Gud genom tältverksamheten, tala om sina erfarenheter. Jag nedskrev i korta drag deras vittnesbörd och ville gärna meddela dem här, men det bleve för långt. Dock vill jag nämna något litet av vad gamla mor Peh berättade ur sitt liv.

Hon är 84 år, den gamla, och har gått igenom mycket i sitt liv. Under missionär och fru Bergs tid hörde hon om »läran» och lärde sig bedja. Senare flyttade hon till landet och hade där intet tillfälle att deltaga i gudstjänsterna, men hon bad till Gud i sitt hem. I fjol flyttade hon tillbaka till staden jämte sin son och sonhustru. Så en dag får hon tillfälligtvis genom en släkting, som träffat en av våra diakoner, vilken talat med honom om Gud och även omtalat var missionsstationen nu är belägen, hur hon åter skulle få tillfälle att höra om den levande Guden. I sällskap med sin son kom hon sedan till oss och berättade att hon kände till sanningen och trodde på Jesus. »Nu tro vi alla, hela familjen, både min son och sonhustru samt jag på Gud», sade hon i sitt vittnesbörd. »Ja, jag älskar verkligen Jesus», avslutade hon. Det var rörande se hennes glädje över att få bli döpt. Efteråt sade hon till mig: »Jag är så glad och nu är jag nog riktigt Guds barn». Hela hennes ansikte strålade. Senare sade hon: »Ni ha väl möte här till hösten också, så att min son och min sonhustru kunna få bli döpta då». Hennes son bar henne troget på sin rygg till och från stormötet, ty det regnade ju så. Det såg så lustigt ut, när han så bar henne, men de togo det så naturligt, som det ock lär vara efter vad jag hörde senare, ty när man ej har råd att hyra vagn, så använder man detta sätt.

Den kära gumman var med några dagar på dopklassen och gladde både Ingeborg Ackzell och mig med sin uppmärksamhet och glädje vid undervisningen. Hon kunde ju ej lära sig mer än de första raderna av Herrens bön, »men jag beder ju med hjärtat», sade hon, »och jag vill lära, men jag minns ju ingenting». Dock, vi sågo hennes uppriktiga tro, och hennes glädje över frälsningen och sökte så muntligen giva henne kännedom om de första enkla grunderna.

En dag kom hon till mitt rum för att språka en stund. Jag visade henne då mina älskades porträtt; då brast hon i gråt. »Varför gråter du?» frågade jag. »Jo, när jag ser på dessa dina kära, som du lämnat, och särskilt din mor, tänker jag på, hur svårt det skulle vara att skiljas, när du skulle resa hit ut till oss,

och hur svårt det skall vara, när ni längta efter varandra, särskilt för din mor», sade hon och grät igen. »Hur länge dröjer det, tills du får se dem igen?» frågade hon. »Kanske fem år», sade jag, »men kanske Jesus kommer före den tiden och hämtar oss, som uppriktigt tro på honom, och då få vi mötas däruppe». Då riktigt strålade hon och sade: »Ja, kanske det — men hälsa din mor, när du skriver, och säg henne, att jag känner så mycket för henne». Ja, give Gud, att alla våra troende vore så glada och lyckliga över frälsningen som hon! Bed för den gamla, att hennes sista dagar och år på jorden bli till ära för Guds namn och att hon får en ljus ingång i härligheten! Må Gud så också rikligen välsigna alla de övriga som döptes i vårt distrikt, Tungchowfu och Tungkwan, trettio till antalet.

Hanna Wang.

Ett tillbakavisat angrepp mot Kina Inlandsmissionen.

I ett antal tidningar har dr A. P. Franklin fått infört ett resebrev från England, i vilket han bl. a. anklagar den gamla av Hudson Taylor grundade för sin evangeliska frihet och sin pietistiska tro namnkunniga Kina Inlandsmissionen för att vara på väg mot Rom. Anklagelsen är så orimlig att det synes överflödigt bemöta den. Dock torde detta genmäle från auktoritativt håll vara behövligt.

Missionssekreterare A. P. Franklin ger i ett resebrev Sveriges kristna folk en allvarlig och välbehövlig varning att vara på sin vakt mot den romerska kyrkans alltmer tilltagande inflytande och framhåller med rätta att enda räddningsmedlet är: »tillbaka till Bibeln, tillbaka till Kristus, till korset, till uppståndelselivet, till pingstens och Andens kraft, till ett helgjutet liv i förening med Gud».

En sådan uppmaning göra vi helt visst alla väl i att akta uppå. Men då br. Franklin framhåller, att Kina Inlandsmissionen drages med i den ström, som leder till Rom, då känner jag mig uppmanad att i sanningens namn inlägga protest. Jag är ingen vän av tidningspolemik, men då jag befarar att få personer i hemlandet äro vuxna att bemöta denna vilseledande uppgift, utan taga broder Franklins ord för vad de stå, och då jag genom 35-årig intim bekantskap med Kina Inlandsmissionen tror mig vara kompetent att säga ett ord i saken, låter jag betänkligheterna fara.

Kina Inlandsmissionen är en sammanslutning av olika evangeliska samfund, kyrkliga såväl som frikyrkliga. Dess mål är att på kortaste tid evangelisera Kina, oberoende av olika uppfattningar i mindre väsentliga saker såväl som kyrkoorganisation. Under nära sextio år har denna metod praktiserats och med framgång. Kinas storlek gör det möjligt att åt de olika denominationerna anvisa olika fält. Så ha t. ex. presbyterianerna sin verksamhet förlagd i provinsen An Hwei, kyrkofolket, prov. Szechwan, baptisterna i andra delar av landet o. s. v. Biskop Cassels, som utreste till Kina första gången år 1884, har sedan många år en del av provinsen Szechwan som sitt distrikt och med honom samarbeta likasinnade medlemmar av missionen. Det är således ej en ny åtgärd av missionen att hava en biskop som ledare för denna fraktion av kyrkan från västerlandet.

Svenska kyrkan har en biskop i Indien, men icke skulle det därför vara rätt att säga att svenska kyrkans mission i Indien »lutar mot Rom»?

Vad så underhållet beträffar, så ger br. Franklin en överraskande upplysning, som jag tror han har svårt att kunna bevisa. Han säger att Kina Inlandsmissionens mesta underhåll kommer från Engelska statskyrkan under det att den förut fick sitt mesta underhåll från kväkare och baptister. Rörande missionens underhåll säger dess stadgar följande: »Missionen underhålles helt och hållet genom privata gåvor. Arbetets behov framlägges inför Gud i bön.»

Från missionens tidigaste dagar har dess inkomster kommit från medlemmar av den evangeliska kyrkan i England (the low church) såväl som från nonkonformister, och till största delen från individer och ej från särskilda församlingar. Som en regel uppgiva ej donatorerna till vilket kyrkosamfund de höra, och jag tror att t. o. m. sekreterarna i London skulle finna det svårt att, med räkenskapsböckerna framför sig, avgöra vilket kyrkosamfund de tillhöra.

Jag har velat giva dessa upplysningar på det inga misstankar må falla på en missionsorganisation, som är känd och älskad över hela världen och som i Kina anses intaga den främsta platsen bland de fria, evangeliska, bibeltrogna missionsorganisationerna.

Yüncheng, Sha, Kina, juli 1924.

August Berg.

Bruka vingarna!

En man kom nyligen hem från en längre sjöresa. Under hemvägen från Island, berättade han, hade man haft en del levande örnar ombord, bestämda för någon zoologisk trädgård. »En av dem drunknade för resten under resan», tillade han.

En örn drunkna! Det tycktes mig så underligt. Örnvingar bära ju annars över de bredaste hav. Voro då vingarna stäckta? Nej, men alla de ifrågavarande örnarna voro uppväxta i fångenskap. De hade aldrig lärt sig flyga. Under resan blev en av dem utsläppt på däcket. Först vandrade den helt lugnt omkring. Så hoppade den upp på relingen, spände ut vingarna och svävade i sned linje ner mot vattnet. Den kunde ej hålla sig uppe. Snart låg den i vågorna. Då förstod den, att det var fara på allvar. Förtvivlad slog den med vingarna, men vingarna kunde ej bär den. Örnen flaxade och flaxade, men kunde ej lyfta sig. »Ytterst vemodigt», sade min vän, »var det att se dessa vingars fullkomliga vanmakt.» Vågorna togo fågeln.

Så går det i många människors liv. Gud har givit oss vingar, som ingen örn har maken till: trons och bönens vingar. Med dem kunna vi lyfta oss in i en värld, där synd och död ej kunna nå oss. Men många nyttja aldrig vingarna. Så en dag skola de dö. De märka faran och göra några förtvivlade försök att lyfta sig upp till Gud. Men nu kunna ej vingarna bära. Ett vanmäktigt flaxande — och de gå under.

Skovgaard-Petersen.

Insänd litteratur.

Ur minnets gömmor, av Viktor Johansson, Sv. All. Missionens förlag. 107 s. Pris häft. 1: 50, klotb. 2: 50.

Det är en okonstlad ursprunglighet och en varm hjärtlighet över de lärorika skildringar förf. här plockar fram »ur minnets gömmor». Förf. talar icke blott om sitt eget livs rika upplevelser. Han har förstått att tillvaratagа även andras. Mer än en kostlig pärla möter man här. Den gamla väckelsetiden framstår genom dessa skildringar liksom i blixtbelysning. Det är ock den för den tiden utmärkande anden som präglar hela boken. Man känner sig mäktigt gripen, när man läst boken och tacksam över att sådan läsning som denna sprides i vårt land. Att bokens första uppl. redan är slut förundrar mig ej. Den kommer säkert att följas av flera. Boken kan rekommenderas till högläsning i syföreningar och dylika tillfällen. *N. H—n.*

Vilh. Beck. Minnen ur mitt liv. Bem. övers. fr. A. Hesslén. S. A. M:s förlag. 216 s. Pris häft. 2: 75.

Den danska inremissionens historia är fast knutet till Vilh. Becks namn. I 40 år — från 1861 till sin död 1901 — stod Beck som inremissionens ledare och utövade därvid en outtröttlig verksamhet både som organisator och predikant. Det är därför givet att Becks memoarer i stort sett äro en teckning av inremissionens historia. Svenska läsare ha genom utgivandet av denna bok blivit satta i tillfälle att lära känna den danska inremissionen och dess ledande man. Men icke blott det. Boken är ock ett stycke kyrko- och kulturhistoria av stort intresse. *N. H—n.*

Trons tillväxt. Av Jakob Kroeker. Bemynd. övers. fr. tyskan av Emma Beskow. S. A. M:s förlag. 174 s. Pris 2: 25.

Pastor Kroekers budskap är av det slag, man önskar skulle få genljuda vida omkring i våra dagar. Hans böcker kunna varmt rekommenderas. *N. H—n.*

MISSIONSLITTERATUR.

Från *Svenska Missionens i Kina förlag* kan följande böcker rekvireras:

Hudson Taylor.
Mannen som vågade. En skildring för ungdom av Marshall Broomhall. Med talrika illustrationer. Pris kr. 1: —. 5 ex. 25 % rabatt.

Ädelstenar i Mästarens krona.
Livsbilder från missionsarbetet i Kina av fru R. Goforth. Pris kr. 2: 25. På denna bok lämnas nu 50 % rabatt.

Från lidande till seger.
En kineskvinnas livskamp av Ingeborg Ackzell. Rikt illustr. Pris kr. 1: —. 10 ex. 25 % rabatt.

Missionskallelsen.
Av J. Hudson Taylor. Pris 25 öre. 5 ex. 25 % rabatt.

Nya Begynnelser på den Gamla Grunden.
Av Joh. Rinman. Pris 50 öre. 5 ex. 25 % rabatt.

»Om i bedjen».
3:dje upp. Av James H. Mac Conkey. Pris 25 öre. 10 ex. 25 % rabatt.

Hans stjärna i östern.
21:sta årg. Pris kart. kr. 2: 25, klotb. kr. 3: 25. 5 ex. 25 % rabatt.

Svenska Missionen i Kina, *dess uppkomst, utveckling och närvarande ställning* av Nath. Högman. Ny omarbetad och rikt illustrerad upplaga. Pris 50 öre. 10 ex. 25 % rabatt.

REDOVISNING

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under september 1924.

Allmänna missionsmedel.

1341. J. P., Öxnered 45: —
1342. E. O., Göteborg, »ett tackoffer» 200: —
1343. Missionsvänner i Hassle, till Hildur Andersons underh. 10: —
1344. E. S., Kinnemalma, »ett tackoffer till Herren för hjälp i nöden» 10: —
1345. »En syster i Herren», gm d:o 5: —
1346. »Gunnar» 10: —
1347. Missionsförsäljn. å Hedsvedjan, till J. Aspbergs underh. 5: —
1348. S. A., Ystad, »ett löfte till Herren» 10: —
1349. Testamentsmedel efter avl. fröken Sigrid Rudebeck, Sthlm 3.000: —
1350. K. M. A:s pensionsfond, till A. Forssbergs underh. 75: —
1351. K. M. A., till d:o 50: —
1352. H. L. och O. L., gm Q. L., Skövde 20: —
1353. L. L., Uppsala 50: —
1354. Ungdomsfören. i Hvetlanda, till C. och E. Bloms underh. 150: —
1355. »Kinavän», till missionär och fru Hahnes utresa 200: —
1356. O. H. K. U—d, till respengar för N. H—n 50: —
1357. C. J. G., Nässjö, »tackoffer för bönhörelse» 100: —
1358. M. S., gm S. J., Örebro 15: —
1363. M. D., till missionär och fru Carléns underh. 50: —
1364. E. J., Boden, till J. Aspbergs underh. 100: —
1365. J. J., Flugeby 5: —
1367. Drefseryds syförening 70: —
1373. F. H., »tionde» 17: —
1374. H. S., Sthlm 10: —
1377. »Tackoffer till Herren för skön semester» 2: —
1378. G. K., Björköby 20: —
1379. »En sparbössa, Ps. 33: 18» 53: 22
1380. Ps. 98: 5, till R. Andersons underh. 200: —
1382. »Ps. 107: 1—3» 200: —
1383. J. J., Hädinge 10: —
1384. A. O., Norderön 300: —
1385. H. L. Hvetlanda 100: —
1386. H. P., Hvetlanda, till missionär Bloms underh. 50: —
1387. B. V., »tackoffer», gm G. W., Ystad 2: 50
1388. K. M., Edsbyn 10: —
1389. C. M. L., Sjötorp 50: —
1390. J. B., Sthlm 100: —
1391. M. B., Jönköping 15: —
1392. »Ps. 100, till direkt missionsarbete» 100: —
1393. H. och R. A., »i st. för blommor på fru Karlssons i Berga grav» 5: —
1394. M. B., Hedje, »Herrens tionde» 50: —
1396. »Annie» 10: —
1397. M. L., Kumla, tioöringar i sparbössan och andra slantar» 15: —
1398. »Blommor på födelsedagen» 10: —
1399. S. A., Sturkö 10: —
1400. Ljungbergs Mfg 30: —
1401. Från Skellefteå, »till min väns minne» 50: —
1402. A. L., Skellefteå, offerkuvert 10: —
1403. E. H., Ursviken, »tackoffer» 30: —
1404. H. S. Skellefteå, d:o 10: —
1405. N. S., d:o, till E. Sjöströms underh. 10: —
1406. »Onämnd» 15: —
1408. M. och F. A., Brodderud, »i st. f. blommor på fru Anna Karlssons, Berga, bår» 5: —
1415. Koll. i Klippans missionshus 14/9 9: 72
1417. A. J., Alingsås, sparb.-medel 50: —
1418. H. M., Luleå, d:o 16: —
1419. Ur M. P:s sparbössa, gm S. S., Delsbo 11: 40
1421. R. M., Spjutsbygd 15: —
1422. L. B., gm F. W., Storvik 3: —
1423. »Tackoffer» 100: —
1424. »Ett litet korn» 5: —
1425. O. L., Sala 10: —
1426. S. M., Sala 5: —
1427. Mfg i Sala, resebidrag 20: —
1428. Onämnd 30: —
1429. S. O., Sala, ur sparbössan 8: 40

1430. »Till Herrens verk» 10: —
1432. V. K., Herrljunga, »sparade slantar» 5: —
1433. »Herrens tionde» 20: —
1434. U. J., »en blomma på fru Anna Karlssons, Berga, grav» 5: —
1435. E. och W. J., d:o 10: —
1436 a. F. N., Sthlm, sparb.-medel 41: 51
1436 b. —n, 1 Kor. 15: 57, 58 30: —
1441. Sparask i Gustafsbergs prästgård, gm T. N. 26: —
1442. Testamentsmedel efter avl. fröken Alma Broström, Kristinehamn, gm G. S. 500: —
1443. Testamentsmedel efter avl. fr. Emma Fredriksson, gm K. G. M. 3,750: —
1444. K. F. U. M:s Uppsvenska distrikt, till Morris Berglings underh. 1,000: —
1445. Undersåkers Mfg 50: —
1449. Ölmstads västra arbetsförening 50: —
1450. E. R., Kneippbaden 30: —
1453. B. A., Alingsås 50: —
1454. R. H., d:o 25: —
1455. Daggryningen i K. M. A., till Ester Bergs underh. 900: —
1456. K. F. U. K:s centralförening, gm K. M. A., till Maria Björklunds underh. 900: —
1459. S. och S. J., Eksjö 100: —
1460. S. N., Malmö 45: —

Kr. 13,560: 75

S. M. K:s Pensionsfond.

1881. Ps. 119: 108 Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

1359. S. J., Örebro, för evang. Shang San-hsi underh. 250: —
1360. D:o för en skolgosses underh. 100: —
1361. D:o för gatukapell i Hancheng 100: —
1362. Söndagsskolfesten i Essgärde, Husaby, till Barnh. i Sinan 20: —
1366. H. L., Bromsten, till Carléns för kapellet i Juicheng 25: —
1368. D. P., Ronneby, till I. Ackzell att anv. efter gottf. 15: —
1369. Från söndagsskolbarnens i Malghultsskog sommarfest, till Barnh. i Sinan 40: —
1370. A. D., Kristdala, till Anna Eriksson att anv. efter gottf. 35: 25
1371. Den äldre syfören. i N. Skärstad, till en skolgosses underh. 50: —
1372. A. E. L., Broddetorp, till Carl Blom, att anv. efter gottf. 8: —
1375. Onämnd, till driftkostn. för manl. seminariet i Yüncheng 3,000: —
1376. A. och A. P., Mönsterås, till bibelkvinnoverks. i Puchow 25: —
1395. »Syster Linken, tackoffer», till Anna Eriksson att anv. efter gottf. 50: —
1407. Till Barnh. i Sinan, gm A. Å., Hälsingborg 30: 55
1409. B. O., Djursholm, till Karin Landin att anv. efter gottf. i arbetet 100: —
1410. Syföreningen i Ljungby till I. Ackzell för barn- och kvinnoarbetet 150: —
1411. Syföreningens i Ljungby sparbössa, till d:o 5: 05
1412. E. S., Ljungby, till Aug. Berg, att anv. efter gottf. 50: —
1413. F. M., Mörby, till Hugo Linder, att anv. enl. överenskommelse 60: —
1414. Hednavännernas Allians för deras tre evangelisters underh. 300: —
1416. Söndagsskolbarnen i Klintemåla, till Barnh. i Sinan 90: —
1420. O. A. J., Norrköping, till M. Ringberg, att anv. efter gottf. 100: —
1431. K. F. U. K., Ljungby, sparb.-medel, »till I. Ackzells skyddslingar» 39: —
1437. Flickornas syförening, Boda, till J. Hultqvist, att anv. enl. överensk. för Juichengshsien 80: —
1438. A. L., Bolltorp, »för söndagsägg», till underh. av bibelkv. Chengs son i Sinan 10: —
1439. M. H., Bolltorp, till d:o 5: —
1440. L. K., Klintemåla, till M. Pettersson 10: —, till Anna Eriksson 10: —, att anv. efter gott. 20: —
1446. S. M. och O. L., till O. Carlén, att anv. i verks. efter gottf. 100: —
1447. E. L., Sjötorp, till d:o 10: —
1448. C. W. C., Leksberg 5: —
1451. M. O., Mariestad, »i st. f. blommor på födelsedagen», hjälp till inköp av en ridåsna för O. Carlén 42: —
1452. M. M., Ljungby, till I. Ackzell för barn- och kvinnoarb. 30: —
1457. Daggryningen i K. M. A., till flickskolorna i Hoyang, Ishih, Mienchih, Pucheng, Hancheng, Honanfu, Puchowfu 2,450: —
1458. Från d:o för lärarekrafter i Hoyang 100: —, Ishih 100: —, Mienchih 100: —, Pucheug 100: — och Hancheng 100: —, Honanfu 300: —, Puchow 75: — 875: —
1461. F. H., Duvbo, till E. Anderson att anv. enl. överenskommelse 30: —

K. 8,299: 85

Allmänna missionsmedel	*13,560: 75*
S. M. K:s Pensionsfond	*50: —*
Särskilda ändamål	*8,299: 85*
Summa under sept. mån. 1924	*Kr. 21,910: 60*

Med varmt tack till vare givare!

»Hjälp oss, Herre, vår Gud; ty på dig stödja vi oss.» 2 Krön. 14: 11.

Expedition: Drottninggatan 55. Telegramadress: "Sinim", Stockholm.
Telefon: 44 59. Norr 224 73.

INNEHÅLL:

Sista dagen. — Betydelsen av stillhet och bön. — Tacksägelse- och böneämnen. — Muhammedanismen inom den gamla kristenheten. — Från redaktion och expedition. — Från missionärerna. — Ett tillbakavisat angrepp. — Bruka vingarna. — Insänd litteratur. — Missionslitteratur. — Redovisning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1924.